

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

C 146

Magyar nyelvű kiadás

Tájékoztatások és közlemények

53. évfolyam

2010. június 4.

<u>Közleményszám</u>	<u>Tartalom</u>	<u>Oldal</u>
I	<i>Állásfoglalások, ajánlások és vélemények</i>	
	VÉLEMÉNYEK	
	Tanács	
2010/C 146/01	A Tanács véleménye Spanyolországnek a 2009–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról	1
2010/C 146/02	A Tanács véleménye Svédországnak a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált konvergencia-programjáról	7
2010/C 146/03	A Tanács véleménye Hollandiának a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról	12
2010/C 146/04	A Tanács véleménye Egyesült Királyságnak a 2009/2010–2014/2015-ös időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramjáról	18
IV	<i>Tájékoztatások</i>	
	AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK	
	Európai Bizottság	
2010/C 146/05	Euro-átváltási árfolyamok	24

HU

 Ár:
3 EUR

(folytatás a túloldalon)

<u>Közleményszám</u>	Tartalom (folytatás)	Oldal
2010/C 146/06	Hivatalos vizsgálati eljárás lezárásáról szóló határozat tagállam általi visszavonás után – Állami támogatás – Németország (az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107–109. cikke) – A Bizottság közleménye az EUMSZ. 108. cikkének (2) bekezdése szerint – bejelentés visszavonása – C 28/08 (ex N 345/06) számú állami támogatás – KKV-k számára nyújtott többletjuttatás a Magdeburger Artolith GmbH (M.A.L.) javára ⁽¹⁾	25

V Hirdetmények

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

Európai Bizottság

2010/C 146/07	Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám COMP/M.5864 – Avnet/Bell Micro) ⁽¹⁾	26
2010/C 146/08	Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám COMP/M.5814 – CVC/Univar Europe/Eurochem) ⁽¹⁾	27
2010/C 146/09	Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám COMP/M.5854 – Total Group/HIPS & GPPS business of Polimeri) ⁽¹⁾	28
2010/C 146/10	Összefonódás előzetes bejelentése (Ügyszám COMP/M.5871 – KKR/Triton/Ambea) – Egyszerűsített eljárás alá vont ügy ⁽¹⁾	29

EGYÉB JOGI AKTUSOK

Európai Bizottság

2010/C 146/11	Tájékoztató – Nyilvános konzultáció – Ukrajna földrajzi jelzései	30
---------------	--	----

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg

I

(Állásfoglalások, ajánlások és vélemények)

VÉLEMÉNYEK

TANÁCS

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Spanyolország a 2009–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról

(2010/C 146/01)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

kenység mellett szűkült; a külső hiány magas szintje lecsökkent; és az inflációs nyomás enyhült.

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére (a stabilitási programokról),

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

- (1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta Spanyolország a 2009–2013-as időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programját.
- (2) Több mint egy évtized erőteljes GDP-növekedést követően Spanyolország 2009-ben súlyos recessziót élt át. A visszaesést a belföldi keresletben bekövetkezett, a fellendülési szakaszban felhalmozott makrogazdasági egyensúlytalanságok szűkülését tükröző csökkenés okozta, a globális pénzügyi válság pedig tovább súlyosbította. Konkrétan véget ért a hitelezési tevékenység fellendülése és a magán-szektor gyorsan növelte megtakarítási rátáját; a túlméretezett ingatlanágazat alacsonyabb árak és hanyatló tevé-

A visszaesés a munkahelyek drámai mértékű megszűnéséhez és ugyanilyen drámai munkanélküliségi rátához vezetett. A jelenlegi válság súlyos hatást gyakorol a spanyol államháztartásra is. A visszaeső gazdasági tevékenység mellett a költségvetési folyamatok alkalmazkodó politikai választ tükröznek, jelentős ösztönző intézkedések végrehajtásával. Az államháztartási hiány már 2008-ban túllépte a GDP 3 %-át, és ezért 2009 márciusában túlzott hiány esetén követendő eljárás indult. Ezen eljárás legutóbbi lépése 2009 decemberében a Tanács által kibocsátott, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) 126. cikkének (7) bekezdése alapján megfogalmazott módosított ajánlás volt, amelyben Spanyolország felkérést kapott a túlzott hiány 2013-ig történő megszüntetésére. Az ország előtt álló fő kihívást a kiigazítás folytatása, többek között a külső hiány szűkítése és a GDP-növekedés forrásainak a belföldi kereslettel – különösen az ingatlanágazattól – a külgazdaság felé eltolódó kiegyensúlyozását jelenti. Ehhez a termelékenység és a potenciális GDP-növekedés fokozására, valamint a fenntartható munkahelyteremtésre irányuló reformokra lesz szükség. Ezzel egy időben növelni kell a versenyképességet, többek között megfelelő költségcsökkentő politikák, például a kereskedelmi partnerek tekintetében való visszafogott bér- és áremelés révén. Ezek a strukturális versenyképességi problémák a fő kereskedelmi partnerekét meghaladó gazdasági növekedést tükröző ciklikus tényezőkkel együtt előidéztek a folyó fizetési mérleg jelentős hiányát, amely az elmúlt évtizedben gyorsan szélesedett, 2007-ben kétszámjegyű csúcsot érve el, mielőtt 2009-ben nagyjából felére csökkent. Végül, még ha az állami szektor ez idáig tompította is a magánszektor erőteljes visszazorulását, ez a költségvetés fenntarthatóságának veszélyeztetése nélkül tovább nem folytatható. Ezért az elkövetkező évek egyik fő kihívása a hiteles és fenntartható költségvetési konszolidációs stratégia folytatása lesz.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

- (3) Bár a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjére is negatív hatással volt. Emellett a válság a beruházások visszaesése, a hitelhez jutás nehézségei és a növekvő strukturális munkanélküliség következtében középtávon is hatással lehet a potenciális növekedésre. A gazdasági válság hatása továbbá súlyosbítja a népesség idősödése által a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatásokat.

Ebben az összefüggésben létfonosságú a strukturális reformok ütemének felgyorsítása, a potenciális növekedés elősegítése céljából. Különösen fontos, hogy Spanyolország reformokat hajtson végre a munkaerőpiac, az oktatás, a szolgáltatások és a villamos energia terén zajló verseny, valamint a K+F hatékonysága területén.

- (4) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv azzal számol, hogy a reál-GDP 2010-ben 0,3 %-kal szűkül, majd 2011-ben a reál-GDP növekedés 1,8 %-ra javul, 2012-ben és 2013-ban pedig átlagosan 3 %-ot ér el. A javulást főként a belföldi kereslet ösztönözné, a külgazdasági szektor által nyújtott némi segítség révén. A jelenleg rendelkezésre álló információk alapján⁽¹⁾ úgy tűnik, hogy ez a forgatókönyv 2010 vonatkozásában enyhén, azt követően pedig határozottan optimista GDP-növekedési feltételezésekre épül. A belföldi kereslet tervezett pályája valószínűleg lassabb lesz az elkövetkező években a folyamatban lévő strukturális kiigazítások erős hatása miatt, különösen – de nem kizárólag – azért, mert a gazdasági tevékenységben csökken az ingatlanberuházások aránya. A program enyhülő inflációra vonatkozó előrejelzései valószínűnek tűnnek. A külfölddel szembeni nettó finanszírozási igény várhatóan tovább csökken a programidőszak alatt, tükrözve Spanyolország nagymértékű külső egyensúlyhiányának féken tartását.
- (5) A program becslései szerint az államháztartási hiány 2009-ben a GDP 11,4 %-át teszi ki. 2008-ban a GDP 4,1 %-ának megfelelő hiányhoz képesti jelentős romlás nagymértékben tükrözi a válságnak az államháztartásra gyakorolt hatását, beleértve az automatikus stabilizátorok működését, ugyanakkor ezt a romlást az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban elfogadott, a GDP 2,25 %-ának megfelelő ösztönző intézkedések is előidéztek. A programban tervezettek szerint a költségvetési politika 2010-ben restriktív válik a Tanács által szorgalmazott exitstratégiával összhangban, és a túlzott hiány 2013-ig történő megszüntetése, valamint a fenntartható államháztartási egyenleghez való visszatérés érdekében.
- (6) A program alapján a 2010. évi államháztartási hiánycél a GDP 9,8 %-a, amely jóval magasabb a 2010. évi költség-

vetésben előre jelzett, GDP-arányosan 8,1 %-os hiánynál. Ez a GDP-arányosan 1,7 százalékpontos romlás a 2009-ből eredő bázishatást tükrözi. A 2010. évi költségvetési törvény számos diszkrecionális intézkedést tartalmaz a bevételi és a kiadási oldalon egyaránt, és a spanyol költségvetési konszolidáció kezdetét jelzi. A bevételi oldalon a költségvetés többek között a héamértékek 2010. júliustól történő megemelését, a megtakarítások adózási rendszerének fokozott progresszivitását és a kkv-k körében a foglalkoztatást elősegítő ideiglenes adócsökkentést tartalmaz. Tükrözi az alkoholra és a dohánytermékekre 2009 közepén bevezetett adóemelés kiegészítő hatását is. A kiadási oldalon a költségvetés a helyi önkormányzatoknak szóló beruházási csomag részleges meghosszabbítását tartalmazza, a GDP 0,5 %-át kitevő mértékben. Ezt a beruházási kiadást a várakozások szerint bőven ellensúlyozzák a folyó kiadásoknak a GDP 0,75 %-át kitevő megtakarításai. A költségvetés továbbá nagy számú, 2008-ban bevezetett átmeneti ösztönző intézkedés – mint például a bérjövdelem adóterheinek személyijövedelemadó-jóváírás révén történő csökkentése – visszavonását tükrözi. Az átmeneti ösztönző intézkedések visszavonása és a 2010-re tervezett új diszkrecionális intézkedések együttes hatása a várakozások szerint 2010-ben a költségvetési egyenlegnek a GDP mintegy 1,75 %-át kitevő mértékű javulását eredményezi, ami összhangban lenne a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott 2009. december 2-i tanácsi ajánlással. A konszolidációt a 2010. évi költségvetésben foglalt intézkedéseken túl várhatóan megerősíti a 2010-re vonatkozó úgynevezett „azonnali cselekvési terv”, amely GDP-arányosan 0,5 %-kal csökkenti a 2010. évi költségvetési törvényben tervezett kiadásokat. A strukturális egyenleg – azaz az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélküli, ciklikusan kiigazított egyenleg – változásával mért költségvetési irányvonal 2010-ben restriktív lesz, GDP-arányosan 2 százalékpontos javulás mellett.

- (7) A középtávú költségvetési stratégia fő célja, hogy a hiány 2013-ra a GDP 3 %-ában megállapított referenciaérték alá csökkenjen, a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott 2009. december 2-i tanácsi ajánlással összhangban.

Az aktualizált változat hiánycélja a GDP 7,5 %-a, 5,3 %-a, illetve 3 %-a 2011-re, 2012-re, illetve 2013-ra. A konszolidációt a későbbi években várhatóan erőteljesen támogatja a 2010. január 29-én jóváhagyott, és részleteiben a következő hónapokban kidolgozandó, a 2011–2013 közötti időszakra szólóan a központi kormányt érintő ún. takarékosági terv, valamint a még jóváhagyás előtt álló keretmegállapodások, amelyek számos új – regionális és helyi szintű – kiadáscsökkentő intézkedést tartalmaznak. Az ebben a csomagban foglalt fő javaslatok célja i. gyakorlati létszámstopp az állami szférában, ii. a folyó termelő felhasználás, a transzferek és az egyéb kiadások GDP-arányosan 1 százalékpontos tartós csökkentése, iii. a bruttó állóeszköz-felhalmozás csökkentése a GDP 0,9 %-ával, és iv. a támogatások csökkentése a GDP 0,5 %-ával. A program szerint a középtávú célkitűzés a ciklus során a kiegyensúlyozott pozíció marad. Tekintettel a legújabb előrejelzésekre és

⁽¹⁾ Az értékelés figyelembe veszi a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzését, és az azóta rendelkezésre bocsátott egyéb információkat is, például a Bizottság szolgálatainak 2010. évi időközi előrejelzését.

az adósság szintjére, a középtávú célkitűzés több mint megfelelően tükrözi a Paktum célkitűzéseit. Mindazonáltal a program nem tervezi a középtávú célkitűzés elérését a programidőszakon belül.

- (8) A költségvetési eredmény a programidőszak során a programban előre jelzethetnél rosszabbul is alakulhat. Ezek a kockázatok 2010-ben viszonylag csekélynek tűnnek, de relevánsabbak 2011. és az azt követő évek tekintetében. Az aktualizált változatban szereplő makrogazdasági előrejelzések jöllehet csak mérsékelt optimisták 2010-ben, azt követően azonban kifejezetten optimisták. Bizonytalanság övezi a várt konszolidációs intézkedéseket is – különösen 2010 után időszak tekintetében –, amelyek még mindig a javaslati szakaszban vannak, és szükség van további konkrétizálásukra, elfogadásukra és végrehajtásukra. A keretmegállapodások várhatóan csökkentik a regionális és a helyi önkormányzatok költségvetési teljesítményéből származó további kockázatot.
- (9) A bruttó államadósság a becslések szerint 2009-ben a GDP 55,2 %-át teszi ki, ami jelentős emelkedés az előző évi 39,7 %-hoz képest. A hiány jelentős emelkedése és a GDP-növekedés visszaesése mellett a – főként a hiteltámogatási műveleteket tükröző – jelentős SFA-tételek is hozzájárultak az adósságráta emelkedéséhez.

Az adósságráta az előrejelzések szerint további 19 százalékponttal nő a programidőszakban, 2010-ben túllépve a Szerződés szerinti referenciaértéket és így 2013-ra eléri a GDP 74 %-át, főként a folyamatosan magas államháztartási hiány miatt. A makrogazdasági forgatókönyv és a költségvetési célok kockázatai, a pénzügyi szektor szerkezetátalakításának szükségessége és – kisebb mértékben – a pénzügyi mentőcsomag keretében nyújtott kezességvállalások hatását illető bizonytalanság miatt mindazonáltal előfordulhat, hogy az adósságráta alakulása az aktualizált programban előre jelzethetnél kedvezőtlenebb lesz. A pénzügyi szektor támogatására hozott intézkedésekhez kapcsolódó adósság növekedése azonban visszafordítható, ha a támogatási program és a hozzá kapcsolódó pénzügyi műveletek sikeresek.

- (10) A középtávú adósság-előrejelzések, amelyek azt feltételezik, hogy a GDP-növekedés fokozatosan helyreáll a válság előtt tervezett mértékre és az adóhányad visszatér a válság előtti szintre, és amelyek magukban foglalják a népesség idősdésével kapcsolatos kiadások előre jelzett növekedését is, azt jelzik, hogy a programban tervezett költségvetési stratégia önmagában, változatlan politika mellett 2020-ig stabilizálná az adósságrátát.
- (11) Az idősdés hosszú távú költségvetési hatása egyértelműen meghaladja az EU átlagát, főként az elkövetkező évtizedekben a nyugdíjkiadásoknak a GDP aránya tekintetében való igen jelentős növekedése miatt. A program előrejelzése szerint 2009-ben az előző program kiindulási helyzeténél jelentősen rosszabb költségvetési egyenleg súlyosbítja az idősdésnek a fenntarthatósági résre gyakorolt költségvetési hatását. Meg kell jegyezni, hogy a jövőbeli nyugdíjkiadások

egy részének előfinanszírozása céljából a nyugdíj-tartalék-alapban eszközöket halmoztak fel. A Bizottság 2009. évi fenntarthatósági jelentésében⁽¹⁾ magasnak becsült, az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos kockázatok csökkentéséhez az elsődleges többletek közép távon való elérése és kapcsolódó strukturális reformok járulnának hozzá.

A program értelmében a kormány 2010. január 29-én többek között a következő elemeket tartalmazó nyugdíjreformot javasolta a toledói paktum tekintetében: i. a nyugdíjkorhatár fokozatos felemelése 67 évre és a jelenlegi rendszer egyéb paramétereinek lehetséges összekapcsolása a munkával töltött élet ezen meghosszabbításával; ii. a hozzájárulások és a juttatások közötti kapcsolat erősítése (beleértve annak lehetőségét is, hogy a rendszer részeként hátrahagyott hozzátartozói számlákat hozzanak létre); iii. rugalmasabb kapcsolat az önkéntes kiegészítő nyugdíjrendszerek és az állami szociális biztonsági rendszerek között, valamint iv. megfelelő és a hatékonyabb családtámogatási politika.

- (12) Bár a középtávú költségvetési keret nagy mértékben hozzájárult a többéves költségvetési tervezés elősegítéséhez és összességében jó eredményt mutat, ez utóbbi 2008 óta romlik. A meglévő belföldi költségvetési keretet megerősítették a költségvetési stabilitásról szóló törvény 2007-es reformjával, amely bevezette a ciklust átfogó költségvetési stabilitás elvét. Ez lehetővé tette, hogy a ciklikus helyzet alapján határozzanak meg költségvetési célkitűzéseket. Az említett jogszabály 2009-ben elérte rugalmasságának határait, amikor a regionális és a helyi közigazgatás számára kivételesen engedélyezték, hogy a költségvetési keretben eredetileg tervezettnél magasabb hiánnyal rendelkezzenek. Mindazonáltal az államháztartás fenntarthatóságáról szóló keretmegállapodásoknak a régiók és az önkormányzatok részéről való jóváhagyása, maradéktalan végrehajtás esetén létre fog hozni egy a központi kormány kiadási szerkezetének átalakítására vonatkozó tervek elfogadásához és nyomon követéséhez hasonló eszközt.

- (13) A program a spanyol exitstratégia kulcselemeként kiemeli az államháztartás minőségének fontosságát. E tekintetben a program az államháztartási kiadások költséghatékonyságának és eredményességének javítását, valamint az adórendszer strukturális elemeinek megváltoztatását célzó bizonyos reformokat vázol fel. A bevételi oldalon ide tartoznak a spanyol adórendszer strukturális elemeit érintő változtatások, így például a bérjövedelem adóterhei csökkentésének visszavonása, a megtakarítások adózási rendszerének fokozott progresszivitása és a héamértékek emelése. A kiadási oldalon elsőbbséget élveznek a produktív

⁽¹⁾ Az államháztartások fenntarthatóságáról szóló 2009. november 10-i tanácsi következtetésekből „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

kiadások – különösen az oktatás és a K+F –, valamint ezzel párhuzamosan a közbelső állami fogyasztás megfékezésének a szükségessége, amelyet a 2011–2013 közötti időszakban a GDP-arányos 4,3 százalékpontos csökkenés tükröz.

- (14) Összességében 2010-ben a programban felvázolt költségvetési stratégia nagyjából összhangban van a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott 2009. december 2-i tanácsi ajánlással. 2011-től azonban a kockázatokat figyelembe véve lehetséges, hogy a költségvetési stratégia nincs teljesen összhangban a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott tanácsi ajánlással. Noha a hiánynak a GDP 3 %-a alá történő csökkentésére irányuló költségvetési stratégia elvben összhangban van az ajánlásokkal, a fent említett kockázatokat figyelembe véve még nem biztosított, hogy a túlzott hiány megszüntetése határidőre megvalósul, az átlagos költségvetési kiigazítás pedig elmaradhat az egész időszak tekintetében a GDP legalább 1,5 %-át kitevő éves ajánlott mértéktől. A 2010 után optimista makrogazdasági forgatókönyv következtében a költségvetési stratégiához jelentős lefelé mutató kockázatok kapcsolódnak, ami azzal járhat, hogy a gazdasági növekedés hozzájárulása a költségvetési konszolidációhoz a programban tervezettnél alacsonyabb lesz. Ezenkívül konkrét elfogadandó intézkedések alapján részletesebben meg kell határozni a 2010 utáni kiigazítási pályát. Lehetséges, hogy a költségvetési stratégia sem elegendő ahhoz, hogy az adósságrátát csökkenő pályára állítsa. E kockázatok kezeléséhez a stratégiát teljes mértékben meghatározott intézkedésekkel kell alátámasztani 2010 után, a program későbbi éveire vonatkozó terveket pedig kellő mértékben meg kell erősíteni. Ez az adósságráta és az idősödő népességhez kapcsolódó (jövőbeli) kiadások előre jelzett gyors növekedése, valamint a Spanyolország számára a kiigazításokkal kapcsolatos állandósult kihívások fényében is indokolt.

- (15) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program az előírt és a nem kötelező adatok tekintetében némi hiányosságokat mutat⁽¹⁾. A Tanács a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott 2009. december 2-i, a túlzott hiány megszüntetéséről szóló ajánlásaiban arra kérte továbbá Spanyolországot, hogy a stabilitási programok aktualizált változataiban külön fejezetben számoljon be a tanácsi ajánlások végrehajtása terén tett előrelépésről⁽²⁾.

Általános következtetésként megállapítható, hogy a jelenlegi válság súlyos hatást gyakorol a spanyol államháztartásra, 2009-ben igen magas becslést hiánnyal és az államadósság gyorsan emelkedő arányával. A stabilitási program aktualizálása 2010-től jelentős folyamatos költségvetési konszolidációt céloz,

⁽¹⁾ Különösen a munkatermelékenységre, a ledolgozott órák számára, valamint az egyszeri és az egyéb átmeneti intézkedésekre vonatkozó adatok hiányoznak.

⁽²⁾ Spanyolország lényegében megfelelt ennek az ajánlásnak, bár a beszámoló nem külön fejezetben szerepelt, hanem a középtávú költségvetési stratégiáról szóló fejezetbe volt beépítve.

az államháztartási hiánynak 2013-ig a GDP 3 %-a alá történő csökkentése céljából. Alapvető fontosságú a költségvetési konszolidáció, mivel az emelkedő költségvetési hiány és adósság árthatnak a középtávon fenntartható gazdasági növekedésnek. Emellett a költségvetés hosszú távú fenntarthatóságának javítását prioritásként kell kezelni az idősödő népességhez kapcsolódó (jövőbeli) állami kiadások jelentős emelkedésének fényében is. Az ambiciózus konszolidációs pálya eléréséhez azonban további erőfeszítésekre lehet szükség, különösen a kifejezetten optimista makrogazdasági feltételezések és az ebből eredő azon kockázatok fényében, hogy a gazdasági növekedés a feltételezettnél alacsonyabb mértékben járul hozzá a költségvetési konszolidációhoz, valamint a későbbi évek bevételi teljesítménye miatt, amelynek elérése nehéznek bizonyulhat. A kiigazítási pályát ugyanakkor a 2010 utáni évekre vonatkozóan nem támasztják alá teljes mértékben konkrét intézkedések. Az államháztartás különböző szintjei közötti kapcsolatok szabályozását is magában foglaló működő költségvetési keret az ambiciózus konszolidációs tervek megvalósításának támogatására szolgáló alapvető eszköz a magas fokú költségvetési decentralizációval jellemzett környezetben. Ezenkívül az államháztartás minőségének további javítása azért is fontos, hogy a meglévő makrogazdasági egyensúlytalanságok – különösen a külső egyensúlyhiány – folyamatos kiigazítása szükségességének fényében erőteljesebbé váljon a gazdaság zökkenőmentes kiigazítása, különösen a potenciális GDP emelése, a munkahelyteremtés elősegítése, a termelékenység és a versenyképesség fokozása révén.

A fenti értékelés alapján, valamint figyelembe véve az EUMSZ. 126. cikke (7) bekezdése alapján megfogalmazott 2009. december 2-i ajánlást, Spanyolország felkérését kap arra, hogy:

- i. a túlzott hiány 2013-ig történő megszüntetése érdekében szigorúan hajtsa végre a programban felvázolt ambiciózus költségvetési terveket, valamint a 2010 utáni évekre vonatkozóan támassza alá azokat konkrét intézkedésekkel, és álljon készen további konszolidációs intézkedések elfogadására abban az esetben, ha megvalósulnak az ahhoz kapcsolódó kockázatok, hogy a programban szereplő makrogazdasági forgatókönyv optimistább a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott ajánlást alátámasztó forgatókönyvnel; a túlzott hiány esetén követendő eljárásra vonatkozó ajánlásban előírtaknak megfelelően a költségvetési kiigazításokon túl is ragadjon meg minden további alkalmat – többek között a kedvezőbb gazdasági feltételekből adódókat is – arra, hogy gyorsítsa a bruttó adósságráta csökkentését a GDP 60 %-ában meghatározott referenciaérték felé;
- ii. tekintettel az idősödő népességhez kapcsolódó (jövőbeli) kiadások előre jelzett növekedésére és az államadósság arányának gyors emelkedésére, az öregségi nyugdíjrendszernek a kormány által javasolt reformja végrehajtásával is javítson az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságán;
- iii. gondoskodjon arról, hogy a költségvetési keret az államháztartás minden szintjén hatékonyan támogassa a felvázolt

középtávú költségvetési tervek megvalósítását, és az év során szigorúan kísérfje figyelemmel a költségvetési célok betartását;

költségvetési konszolidációs intézkedések az államháztartás minőségének folyamatos javítására is irányuljanak.

iv. a fennálló makrogazdasági egyensúlytalanságok további kiigazításának szükségessége fényében biztosítsa, hogy a

Spanyolországot arra is felkérést kap, hogy javítsa a magatartási kódex adatszolgáltatási követelményeinek való megfelelést.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Reál-GDP (%-os változás)	SP 2010. február	0,9	- 3,6	- 0,3	1,8	2,9	3,1
	BIZ 2009. november	0,9	- 3,7	- 0,8	1,0	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	1,2	- 1,6	1,2	2,6	1,2	2,6
HICP-infláció (%)	SP 2010. február	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
	BIZ 2009. november	4,1	- 0,4	0,8	2,0	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	SP 2010. február	0,6	- 3,5	- 4,4	- 3,2	- 1,6	- 0,2
	BIZ 2009. november	0,8	- 2,8	- 3,6	- 2,6	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	0,8	- 2,3	- 3,4	n.a.	n.a.	n.a.
Nettó külső finanszírozási képeség/igény (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 9,1	- 4,9	- 4,2	- 3,8	- 3,6	- 3,5
	BIZ 2009. november	- 9,1	- 4,5	- 3,7	- 3,3	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	- 9,2	- 6,6	- 5,8	- 5,4	n.a.	n.a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	SP 2010. február	37,0	34,6	35,7	36,7	37,5	38,3
	BIZ 2009. november	37,0	34,0	35,6	36,0	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	37,0	37,5	38,3	38,7	n.a.	n.a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	SP 2010. február	41,1	46,1	45,5	44,2	42,8	41,3
	BIZ 2009. november	41,1	45,2	45,6	45,3	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	40,4	43,3	43,1	42,6	n.a.	n.a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 4,1	- 11,4	- 9,8	- 7,5	- 5,3	- 3,0
	BIZ 2009. november	- 4,1	- 11,2	- 10,1	- 9,3	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	- 3,4	- 6,2	- 5,7	n.a.	n.a.	n.a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 2,5	- 9,6	- 7,7	- 4,9	- 2,3	0,1
	BIZ 2009. november	- 2,5	- 9,4	- 7,6	- 6,3	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	- 1,9	- 4,1	- 2,9	- 1,9	n.a.	n.a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 4,3	- 9,9	- 7,9	- 6,1	- 4,6	- 2,9
	BIZ 2009. november	- 4,4	- 10,0	- 8,5	- 8,1	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	- 3,7	- 5,2	- 4,2	n.a.	n.a.	n.a.

		2008	2009	2010	2011	2012	2013
Strukturális egyenleg ⁽²⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. február	- 4,3	- 9,9	- 7,9	- 6,1	- 4,6	- 2,9
	BIZ 2009. november	- 4,1	- 9,3	- 8,5	- 8,1	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	- 3,3	- 4,6	- 4,2	n.a.	n.a.	n.a.
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	SP 2010. február	39,7	55,2	65,9	71,9	74,3	74,1
	BIZ 2009. november	39,7	54,3	66,3	74,0	n.a.	n.a.
	SP 2009. január	39,5	47,3	51,6	53,7	n.a.	n.a.

Megjegyzések:

(1) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programokból, ahogy a Bizottság szolgálatai a programokban szereplő információk alapján újraszámították.

(2) Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül. Az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedésekről a legfrissebb program szerint nincs adat, a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése szerint 2008-ban a GDP - 0,3 %-a, 2009-ben pedig - 0,7 %-a.

Forrás:

Stabilitási program (SP); a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Svédországnak a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramjáról

(2010/C 146/02)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

- (1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta Svédországnak a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramját.
- (2) A svéd gazdaság a 2008. végi recesszió okozta súlyos megrázkódtatás után stabilizálódott, de a GDP-növekedése 2009 folyamán végig negatív maradt. A konjunktúraciklus e szakaszára nem jellemző módon a svéd gazdaságot főként a fogyasztói kereslet vezérelte, miközben az ipari termelés, a beruházási tevékenység és az export alacsony szinten maradt a korábbi jelentős visszaesést követően. A magánfogyasztást az ösztönző költségvetési és monetáris politika, valamint a pénzügyi piacok helyzetének stabilizálódása segítette. A javuló munkaerő-piaci kilátások, az emelkedő tőzsdeindexek és a lakóingatlan-árak korábbi emelkedő trendjének visszatérése szintén hozzájárult a fogyasztói bizalom erősödéséhez. Miután a gazdaságot elérte a recesszió, a svéd valuta kevesebb mint egy éven belül közel 30 %-kal gyengült (kereskedelmi súlyozást véve alapul), azóta azonban elvesztett értékének körülbelül háromnegyedét visszanyerte. A valuta legutóbbi felértékelődésének hozzá kell járulnia az inflációs nyomás mérsékléséhez, amelyet a gazdaság erőteljes lanygulása már tompított. A recesszió és az arra reagáló költségvetési politika következtében a költségvetés egyenlege a 2008-ban a GDP 2,5 %-ának megfelelő többletből 2009-ben a GDP 0,8 %-át kitevő hiányba fordult át. Az államháztartás fenntartható

alakulásának biztosításához a legfontosabb annak megakadályozása, hogy a foglalkoztatásra valószínűleg kevésbé ható gazdasági élénkülés tartósan hátrányosan befolyásolja a hosszú távú munkanélküliséget, és a munkaerő-kínálat tartós szűkülése alakuljon ki. Nagyon fontos annak biztosítása, hogy az aktív munkaerő-piaci szakpolitika még alkalmazási körének kibővítése esetén is kiváló színvonalú maradjon. A döntéshozók számára az is kihívást jelent, hogy olyan körülmények között alakítsák a különböző ösztönző intézkedések visszavonását, hogy az ne fojtsa el csírájában az élénkülést, másrészt ne ösztönözze a magánháztartások – esetlegesen destabilizáló – egyensúlyhiányának erősödését.

- (3) Bár a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjére is negatív hatással volt. Emellett a válság a beruházások visszaesése, a hitelhez jutás nehézségei és a növekvő strukturális munkanélküliség következtében középtávon is hatással lehet a potenciális növekedésre. Ezenfelül a gazdasági válság hatása súlyosbítja a népesség idősödésének a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatásait. Ennek ismeretében a potenciális növekedés támogatása céljából elengedhetetlen a strukturális reformok ütemének felgyorsítása. Svédország esetében különösen fontos, hogy a verseny és a munkaerő-piaci részvétel terén reformokat hajtson végre.
- (4) A makrogazdasági forgatókönyv szerint, amely a 2009 szeptemberében a parlament elé terjesztett 2010. évi költségvetés-tervezeten alapul, a reál-GDP növekedése a 2009. évi – 5,2 %-ról 2010-ben 0,6 %-ra emelkedik, majd a programidőszak további részében átlagosan 3,5 % lesz. A jelenleg rendelkezésre álló információk alapján úgy tűnik, hogy ez a forgatókönyv 2010-re vonatkozóan óvatos, a következő évek tekintetében pedig kifejezetten optimista növekedési feltételezéseken alapul, tekintve, hogy az előre jelzett növekedési ráták lényegesen magasabbak a becsült középtávú növekedési potenciálnál. Ennek fényében a program inflációs előrejelzései némileg alacsonynak tűnnek, bár ez tükrözheti a svéd valuta erősödésével kapcsolatos várakozásokat is.
- (5) A program becslése szerint 2009-ben az államháztartási hiány a GDP 2,2 %-a lesz. A GDP 2,5 %-át kitevő 2008. évi többlet jelentős mértékű romlása a válság hatását tükrözi, és egyrészt az automatikus stabilizátorokra, másrészt a GDP körülbelül 1,5 %-át (2010-zel együtt több mint 2,5 %-át) kitevő diszkrecionális ösztönző intézkedésekre vezethető vissza, amelyeket a kormány az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban fogadott el. A romlás főként a csekélyebb adóbevételek következménye, mivel mind a ledolgozott munkaórák száma, mind az átlagos adómértékek csökkentek, szűkült a fogyasztás és

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_en.htm

a társasági nyereség, és a tőkejövedelmek is visszaestek. A program szerint a költségvetési politika 2010-ben továbbra is ösztönző marad. Tekintettel Svédország viszonylag kedvező költségvetési helyzetére, a 2010. évben is folytatódó költségvetési expanzió megfelelő és összhangban van az európai gazdaságélénkítési tervvel. A tervek szerint a program későbbi éveiben nem kerül sor strukturális konszolidációra.

- (6) Az aktualizált program szerint az államháztartási hiány 2010-ben a GDP 3,4 %-ára növekszik⁽¹⁾, részben a GDP körülbelül 1 %-át jelentő további ösztönző intézkedések eredményeként. A bevételi oldalon a fő diszkrecionális intézkedések közé tartozik az úgynevezett munkavállalói adókedvezmény-program negyedik lépése, amely a becslések szerint a GDP 0,3 %-át kitevő hatást gyakorol a költségvetési egyenlegre. A nyugdíjakra kivetett adó csökkentése a GDP további 0,1 %-ával erősíti az ösztönzést. A kiadási oldali intézkedésekhez tartoznak az önkormányzatoknak juttatott állami transzferek a GDP körülbelül 0,3 %-át jelentő mértékben, és további források biztosítása a bűnüldözés, az igazságügy, az oktatás és szakképzés területén, valamint a kisvállalkozások növekedését támogató intézkedések, amelyek mindegyike a GDP mintegy 0,1 %-át teszi ki. A strukturális egyenleg, vagyis a (közös módszertan alapján újraszámított) ciklikusan kiigazított, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélküli egyenleg változásával mért, tervezett költségvetési irányvonal expanzív, a strukturális hiány 1,6 százalékponttal szélesedik. A GDP 1 %-át kitevő költségvetési csomaghoz viszonyított különbséget főként az adóbevételek kisebb rugalmassága magyarázza.
- (7) A költségvetési stratégia fő célja, hogy az államháztartási hiány újra a GDP 3 %-át kitevő referenciaérték alá kerüljön (miután 2010-ben eléri a GDP 3,4 %-át), és a határozottan csökkenő tendencia fennmaradjon. A 2010 utáni időszakra vonatkozóan változatlan politikát feltételező költségvetési előrejelzések szerint az államháztartási hiány fokozatosan szűkül, a GDP 2010. évi 3,4 %-áról 2011-ben 2,1 %-ra, 2012-ben pedig 1,1 %-ra. A becslések szerint az elsődleges egyenleg hasonlóan alakul, a 2010-ben a GDP 2,2 %-át kitevő hiány 2011-ben 0,8 %-ra csökken, majd 2012-ben a GDP 0,4 %-át jelentő többletbe fordul át. Ez meglehetősen jelentős javulás, különösen mivel nem tartalmaz konszolidációs intézkedéseket és a ledolgozott munkaórák száma, amely a jövedelemadózás fontos alapja, 2011–2012-ben nem javul számottevően. Másrészt a közösen megállapított módszertannak megfelelően számított strukturális egyenleg várhatóan romlik, a GDP 1,3 %-át kitevő 2010. évi hiány 2011-ben a GDP 1,5 %-ára, majd 2012-ben 2,1 %-ára szélesedik.

Elképzelhető azonban, hogy a strukturális egyenleget alulbecsülték, mivel késések vannak az államháztartási hiány

ciklikus alakulásában, amelyeket a ciklikus kiigazítás nem fed le teljes mértékben. Svédország középtávú célkitűzése, hogy a ciklus során a GDP 1 %-át kitevő többlet eljérjen. Tekintettel a legújabb előrejelzésekre és az adósság szintjére, a középtávú célkitűzés több mint megfelelően tükrözi a Paktum célkitűzéseit. A konvergenciaprogram aktualizált változata azonban nem tervezi a középtávú költségvetési célkitűzés elérését a programidőszakon belül.

- (8) A költségvetési eredmény 2010-ben valószínűleg a programban előre jelzettnél jobban alakul, de ezt követően a tervezettnél rosszabbnak bizonyulhat. Az aktualizált programban levő referencia-forgatókönyv a 2009 szeptemberében közzétett 2010. évi költségvetés-tervezetből származik, és nem veszi figyelembe a 2009–2010-re vonatkozó gazdasági kilátások ezt követő javulását⁽²⁾. A 2009-re vonatkozó előzetes költségvetési eredmények is határozottan jobb adatokat tartalmaznak az előre jelzettnél, különösen amiatt, hogy a hozzáadottérték-adóból a vártnál több bevétel folyt be. A 2009-es hiány a közelmúltban közzétett nemzeti számlák szerint a GDP-nek csak 0,8 %-át teszi ki az aktualizált programban szereplő, a GDP 2,2 %-át jelentő előrejelzéssel szemben. Ennek hatása jelentősen áthúzódhat 2010-re. 2011–2012-re a referencia-forgatókönyv rendkívül erős, az élénk belföldi keresleten alapuló GDP-növekedést vetít előre. Az ösztönzések megszüntetése, különösen a kamatlábak normalizálása, azonban mérsékelheti a fogyasztói bizalmat, különösen a háztartások nagy eladósodottságára tekintettel. A folyamatot súlyosbíthatja, ha a lakóingatlan-árak jelenlegi inflációja lelassul. Bár a pénzügyi ágazatban egyértelműen javult a helyzet, néhány nagy bank hitelvesztése még mindig jelentős, és a kamatrések szűkülnek. Mivel a gazdaság működése szempontjából rendkívül fontos a bankrendszer, az esetleges kormányzati beavatkozás bizalmi válság esetén a költségvetésre is negatív hatással járhat, bár a pénzügyi ágazatnak nyújtott állami támogatás egy része a jövőben meg is térülhet. Mivel 2010 választási év – a parlamenti választásokra szeptember közepén kerül sor –, a választási ciklushoz kapcsolódnak kockázatok, ezek azonban nem tekinthetők különösen súlyosnak.
- (9) A bruttó államadósság a becslések szerint 2009-ben a GDP előző évi 38,0 %-áról 42,8 %-ára emelkedik. A hiány emelkedése és a GDP-növekedés visszaesése mellett a jelentős – elsősorban a központi banknak nyújtott hitelt tükröző – SFA-tételek is hozzájárultak az adóssághányad emelkedéséhez. Az előrejelzés szerint az adóssághányad a programidőszakban további 2,4 százalékponttal növekszik és 2012-ben a GDP 45,2 %-a lesz, főként a továbbra is fennálló költségvetési hiány miatt. Az adóssághányad előre jelzett alakulásával kapcsolatos kockázatok általánosságban kiegyensúlyozottak, 2010-ben némi pozitív kockázattal,

⁽¹⁾ A svéd hatóságok által közzétett újabb adatok szerint azonban a 2010. évi költségvetési eredmény jelentősen jobb lehet.

⁽²⁾ A program utal azonban a kormány 2009. novemberi aktualizált előrejelzésére, amely részben figyelembe veszi a kilátásoknak a referencia-forgatókönyvhöz képest bekövetkező változását, valamint két alternatív növekedési modellre, amelyek egy rosszabb és egy jóval optimistább makrogazdasági előrejelzést vázolnak. Egyik előrejelzés sincs azonban részletezve olyan mértékben, hogy referencia-forgatókönyvnek lehetne tekinteni.

majd ezt követően csekély lefelé mutató kockázattal. A bruttó államadósság jóval a referenciaérték alatt marad, a nettó pénzügyi egyenleg pedig pozitív.

- (10) A középtávú adósság-előrejelzések, amelyek azt feltételezik, hogy a GDP-növekedés fokozatosan helyreáll a válság előtt tervezett mértékre és az adóhányad visszatér a válság előtti szintre, és amelyek magukban foglalják a népesség idősödésével kapcsolatos kiadások előre jelzett növekedését is, azt mutatják, hogy a programban tervezett költségvetési stratégia önmagában, változatlan politika mellett csökkenő pályára állítaná az adósságrátát, amely 2020-ra elérné a GDP 15 %-át.
- (11) Az idősödés hosszú távú költségvetési hatása egyértelműen alacsonyabb az EU-átlagnál, és az állami nyugdíjalapokban felhalmozódott jelentős eszközök hozzájárulnak a megnövekedett nyugdíjkiadások egy részének finanszírozásához. A programban becsült 2009. évi költségvetési egyenleg hozzájárul a bruttó adósság csökkenéséhez. Az elsődleges többlet középtávon történő biztosítása és a megfelelő strukturális reformok végrehajtása elősegítené az államháztartás fenntarthatóságát érintő kockázatok visszaszorítását, amelyek a Bizottság 2009. évi fenntarthatósági jelentése⁽¹⁾ szerint alacsonyak.
- (12) A svéd költségvetési keret erősnek tekinthető és hozzájárult a bevezetése óta bekövetkezett jelentős adósságszűküléshez. Az átláthatóság fokozása érdekében a kormány az elmúlt években számos lépést tett a keret finomítása céljából és vállalta a keret teljesítményének további felülvizsgálatát a fennmaradó problémák kezelése érdekében. Mindenekelőtt létrejött a költségvetési tanács, amelynek feladata annak értékelése, hogy a kormány mennyire jól hajtotta végre költségvetési célkitűzéseit. Ez a tanács 2009-ben nyújtotta be második éves jelentését. A kormány nemrégiben megerősítette a kiadási korlátra vonatkozó szabályokat is, és mérlegeli, hogyan lehet erősíteni a többlet elérésére vonatkozó célkitűzést. A fennmaradó hiányszágok a keret azon kockázatahoz kapcsolódnak, hogy a kedvező gazdasági időszakokban nem képes megfelelően megakadályozni a prociklikus politikát, különösen az önkormányzatok szintjén. Ez abból a tényből ered, hogy a kiegyensúlyozott költségvetésre irányuló követelmény nem teszi lehetővé az önkormányzatok számára, hogy a kedvező időszakokban keletkezett többletet nehéz időszakban a hiány fedezésére fordítsák.
- (13) Mivel a magas fokú foglalkoztatottság elérése a fenntartható államháztartás megvalósításának előfeltétele, külön-

nösen a népesség idősödésére tekintettel, a kormány a kínálati és a keresleti oldalon egyaránt számos intézkedést tett a munkára való ösztönzés javítása és a foglalkoztatás költségeinek csökkentése céljából, mindenekelőtt olyan csoportok vonatkozásában, amelyeknél viszonylag alacsony a foglalkoztatottsági ráta, például a fiatalok és a bevándorlók esetében. Az úgynevezett munkavállalói adókedvezmények és az állami adó megfizetése alóli mentességre vonatkozó magasabb küszöb révén csökkent a munkából származó jövedelem adója. Ezek az adócsökkentések összekapcsolódtak a társadalombiztosítási járulékok általános és célzott csökkentésével, amelynek célja a foglalkoztatás költségeinek visszafogása. A munkanélküliségi és a betegbiztosítási rendszer vonatkozásában is reformokra került sor, ennek során mind a juttatások szintjét, mind az ellátási jogosultság időtartamát csökkentették. Miközben a betegbiztosítási ellátásban részesülők száma máris visszaesett, a jövedelemadó reformjainak hatása főként közép- és hosszú távon várható.

- (14) Összességében megállapítható, hogy a jelentős költségvetési többletet felmutató kedvező kiindulópont kihasználása érdekében az erőteljesen ösztönző költségvetési politikát 2009-ben és 2010-ben is végrehajtó választott stratégia összhangban van az európai gazdaságélénkítési tervvel. Az előre jelzethetnél sokkal jobb 2009. évi eredmény és a 2010. évi makrogazdasági kilátások javulása tovább valószínűsíti, hogy Svédország azon kevés számú tagállam egyike legyen, amelyek ebben a nehéz időszakban képesek elkerülni a GDP 3 %-ában megállapított referenciaérték túllépését. Mindazonáltal strukturális értelemben nem terveznek előrelépést a középtávú célkitűzés felé a 2011–2012-es időszakban, amely időszakra vonatkozóan a növekedési feltételezések optimisták. Ezért a költségvetési stratégia előnyére válna, ha konkrét intézkedéseket határoznának meg a programidőszak későbbi éveire vonatkozóan.
- (15) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magartatási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program az előírt és a nem kötelező adatok tekintetében részben hiányos⁽²⁾.

Általános következtetésként megállapítható, hogy a kedvező gazdasági időszakban felhalmozott nagy többlet lehetővé tette a költségvetési politika számára, hogy a Stabilitási és Növekedési Paktum szellemével összhangban aktív szerepet játsszon a visszaesés során, nemcsak a kereslet rövid távú fellendítésével, hanem a gazdaság hosszú távú növekedési potenciáljának erősítésével is. A költségvetési irányvonal az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban 2010-ben továbbra is megfelelően expanzív. Bár az adatok részben régebbiek, a program előrejelzése szerint a hiány a GDP 2009-es 2,2 %-áról 2010-ben a GDP 3,4 %-ára szélesedik, főként annak következtében, hogy a további ösztönző intézkedések hatása ebben az évben érvényesül majd. Ezután a hiány aránya a tervek szerint fokozatosan

⁽¹⁾ Az államháztartások fenntarthatóságára vonatkozó, 2009. november 10-i következtetésekben „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

⁽²⁾ Hiányoznak mindenekelőtt a magánszektor nettó finanszírozási képességére vonatkozó adatok, ami nehezebbé teszi az értékelést.

csökken, 2011-ben a GDP 2,1 %-ára, 2012-ben pedig 1,1 %-ára. Ez a javulás nagyrészt a feltételezett erős gazdasági növekedéshez köthető, mivel a program ezekre az évekre nem irányoz elő konszolidációs intézkedést. A tervezett kiigazítás kockázatai összességében kissé felfelé mutatnak, a 2010. évi jelentős, felfelé mutató kockázatokat részben ellensúlyozzák a 2011–2012-es lefelé mutató kockázatok. Ha azonban a költségvetési eredmények elmaradnak a tervezettől, a kormánynak készen kell állnia arra, hogy megfelelő időben diszkrecionális konszolidációs intézkedéseket fogadjon el.

A fenti értékelés alapján és a fenntartható konvergencia biztosításának szükségességére tekintettel, továbbá egyidejűleg elismerve a svéd költségvetési politika példás teljesítményét, amely az elmúlt években összhangban volt a Stabilitási és Növekedési Paktummal, Svédország felkérést kap az alábbiakra:

- i. a tervezetteknek megfelelően hajtsa végre a 2010. évi költségvetési politikát az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban, egyúttal törekedjen arra, hogy ne lépje túl a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaértéket;
- ii. biztosítsa a programban tervezett nominális költségvetési kiigazítás elérését, szükség esetén konszolidációs intézkedések megfelelő időben történő elfogadásával annak érdekében, hogy a vártnál alacsonyabb növekedés a programidőszak későbbi éveiben ne veszélyeztesse az államháztartás előirányzott konszolidációját, valamint biztosítsa a középtávú célkitűzés felé való előrelépést.

Svédország arra is felkérést kap, hogy javítsa a magatartási kódex adatszolgáltatási követelményeinek való megfelelést.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2008	2009	2010	2011	2012
Reál-GDP (%-os változás)	KP 2010. jan.	-0,2	-5,2	0,6	3,1	3,8
	BIZ 2009. nov.	-0,2	-4,6	1,4	2,1	n. a.
	KP 2008. dec.	1,5	1,3	3,1	3,5	n. a.
HICP infláció (%)	KP 2010. jan.	2,1	2,0	0,4	0,6	0,9
	BIZ 2009. nov.	3,3	1,9	1,7	1,7	n. a.
	KP 2008. dec.	3,6	1,5	n. a.	n. a.	n. a.
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	KP 2010. jan.	1,7	-4,1	-3,6	-1,3	1,5
	BIZ 2009. nov. ⁽²⁾	0,9	-4,5	-4,1	-3,3	n. a.
	KP 2008. dec.	-0,5	-1,6	-1,0	-0,2	n. a.
Nettó külső finanszírozási képesség/ igény (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	7,8	7,2	7,1	7,4	7,4
	BIZ 2009. nov.	8,1	7,6	7,7	8,1	n. a.
	KP 2008. dec.	8,2	8,2	8,3	8,1	n. a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	55,6	54,9	54,6	54,3	53,9
	BIZ 2009. nov.	55,6	53,8	52,3	52,0	n. a.
	KP 2008. dec.	55,4	54,1	53,8	53,3	n. a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	53,1	57,1	58,0	56,3	54,9
	BIZ 2009. nov.	53,1	55,9	55,6	54,6	n. a.
	KP 2008. dec.	52,5	53,1	52,2	50,8	n. a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	2,5	-2,2	-3,4	-2,1	-1,1
	BIZ 2009. nov.	2,5	-2,1	-3,3	-2,7	n. a.
	KP 2008. dec.	2,8	1,1	1,6	2,5	n. a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	4,2	-0,9	-2,2	-0,8	0,4
	BIZ 2009. nov.	4,2	-0,8	-2,1	-1,4	n. a.
	KP 2008. dec.	-4,7	-2,6	-3,0	-3,8	n. a.

		2008	2009	2010	2011	2012
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	1,5	0,2	- 1,3	- 1,4	- 2,0
	BIZ 2009. nov.	1,9	0,5	- 1,0	- 0,7	n. a.
	KP 2008. dec.	3,1	2,0	2,2	2,6	n. a.
Strukturális egyenleg ⁽²⁾ (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	1,2	0,3	- 1,3	- 1,5	- 2,1
	BIZ 2009. nov.	1,6	0,3	- 1,0	- 0,7	n. a.
	KP 2008. dec.	2,8	1,9	2,1	2,5	n. a.
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	38,0	42,8	45,5	45,6	45,2
	BIZ 2009. nov.	38,0	42,1	43,6	44,1	n. a.
	KP 2008. dec.	35,5	32,2	28,3	23,8	n. a.

Megjegyzések:

(1) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programok szerint, ahogy a Bizottság szolgálatai a programokban szereplő információk alapján újraszámították.

(2) A 2008–2011-es időszakra vonatkozóan 2,0 %-os, 0,9 %-os, 0,9 %-os és 1,3 %-os becsült potenciális növekedés alapján.

(3) Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül. Egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések a legújabb program alapján: 2008-ban a GDP 0,3 %-a, 2011-ben és 2012-ben 0,1 %-a (valamennyi hiánycsökkentő), 2009-ben a GDP 0,1 %-a (hiánynövelő), a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése szerint pedig 2008-ban a GDP 0,3 %-a, 2009-ben 0,2 %-a (mindkettő hiánycsökkentő).

Forrás:

Konvergenciaprogram (KP); a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Hollandiának a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programjáról

(2010/C 146/03)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

- (1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta Hollandiának a 2009–2012-es időszakra vonatkozó aktualizált stabilitási programját.
- (2) 2009-ben a gazdaság súlyos, 4 %-os szűkülést szenvedett el. A világkereskedelem visszaesése viszonylag súlyosan érintette a holland gazdaságot, és ezért a nettó export negatívan hatott a növekedésre. A belföldi kereslet csökkenése az év során szintén visszafogta a növekedést, mivel a vagyoni helyzetet és a bizalmat érintő jelentős negatív hatások miatt csökkent a magánfogyasztás, a beruházásokat pedig csökkenő kereslet, alacsonyabb jövedelmezőség és szigorodó hitelfeltételek sújtották. A kormányzati fogyasztás volt a gazdaságot támogató egyetlen keresleti tényező, főként az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban végrehajtott, a GDP 1 %-át kitevő ösztönző csomagnak köszönhetően. A GDP-növekedés 2010-ben várhatóan újra pozitív lesz, amit nagy valószínűséggel a világkereskedelem élénküléséhez kapcsolódóan a nettó export vezérel. A lakossági fogyasztás a jelek szerint visszafogott marad, mivel a rendelkezésre álló reáljövedelmet negatívan befolyásolja az alacsony bérnövekedés és a növekvő munkanélküliség, a beruházásokat pedig várhatóan az alacsony mértékű kapacitáskihasználás, a csökkent jövedelmezőség és a továbbra is szigorú hitelfeltételek fogják vissza. A kormány által a gazdasági válságra válaszul hozott gazdaságélénkítő intézkedések, az automatikus stabilizátorok teljes mértékű működése és a csökkenő gázbevételek miatt a költségvetési pozíció 2009-ben nagyon gyorsan, a 2008-ban még a GDP 0,7 %-át kitevő többletről a GDP 4,9 %-ának megfelelő hiányra romlott. 2010-ben további romlás várható. A GDP 3 %-ában

meghatározott referenciaértéket meghaladó 2009-es költségvetési hiány a túlzott hiány esetén követendő eljárás megindításához vezetett. Ennek keretében a Tanács 2009. decemberben ajánlást bocsátott ki Hollandiának, amelyben a túlzott hiány megszüntetésének határidejeként 2013-at tűzte ki. Hollandia egyik legfőbb szakpolitikai kihívása az lesz, hogy a hiányt a megadott határidőig a GDP 3 %-a alá csökkentse. Az egyéb kihívások közé tartozik továbbá az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságáról való gondoskodás, a pénzügyi szektorba vetett bizalom folytonos erősítése, és annak biztosítása, hogy a vállalati szektor finanszírozási forrásokhoz jusson.

- (3) Bár a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjére is negatív hatással volt. Emellett a válság a beruházások visszaesése, a hitelhez jutás nehézségei és a növekvő strukturális munkanélküliség révén középtávon is hatással lehet a potenciális növekedésre. Ezenfelül a gazdasági válság hatása súlyosbítja a népesség idősödésének a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatását. Mindezek ismeretében a potenciális növekedés támogatása céljából elengedhetetlen a strukturális reformok ütemének felgyorsítása. Hollandia számára mindenképp a munkaerőpiac terén fontos reformokat végrehajtani, különösen olyan további intézkedések – többek között a munkaerő-piaci átállás elősegítése – kidolgozása révén, amelyek arra irányulnak, hogy az összesen ledolgozott órák számának növelése céljából növeljék a nők, az idősebb munkavállalók és a hátrányos helyzetű csoportok részvételét, valamint a K+F terén további kedvező ösztönzők létrehozásával.
- (4) A program alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv 2010 tekintetében a holland Gazdaságpolitikai Elemzési Hivatal (CPB) előrejelzéseire támaszkodik, és azzal számol, hogy a reál-GDP a 2009-es 4 %-os szűkülést követően 2010-ben 1,5 %-kal újra növekedésnek indul, majd a programidőszak fennmaradó részében átlagosan 2 %-ra erősödik. A jelenleg rendelkezésre álló információk fényében ⁽²⁾ úgy tűnik, hogy ez a forgatókönyv 2010-ben és 2011-ben optimista, 2012-ben pedig megalapozott növekedési feltételezéseken alapul. A program inflációs előrejelzései 2010-re valószínűek, 2011-re és 2012-re viszonylag alacsonynak tűnnek. Megalapozott a program azon feltételezése, hogy a gazdasági növekedés fellendülését főként a nettó export vezérli majd, de a lakossági fogyasztásnak és a beruházásoknak a növekedéshez való előrevetített hozzájárulása optimistának tűnik. A munkaerőpiacot illetően a foglalkoztatás-növekedés és a munkanélküliség alakulása egyaránt némileg optimistának tűnik a programidőszakban.

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_hu.htm

⁽²⁾ Az értékelés különösen a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzését veszi figyelembe, és az azóta elérhetővé vált egyéb információkat is, például a Bizottság szolgálatainak 2010. februári időközi előrejelzését.

- (5) A program szerint az államháztartási hiány a 2008-ban a GDP 0,7 %-át kitevő többletről erőteljesen, a GDP 4,9 %-ára romlott 2009-ben, ami nagymértékben tükrözi a válságnak az államháztartásra gyakorolt hatását, de ehhez a hiányhoz hozzájárultak a GDP 1 %-ának megfelelő ösztönző intézkedések is, amelyeket a kormány az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban hozott. A tervek szerint a fiskális politika 2010-ben támogató marad, majd a program későbbi éveiben restriktív válik. A Tanács által szorgalmazott, a válságkezelő intézkedések leépítésére vonatkozó stratégiával (exitstratégia) összhangban, és a túlzott hiány 2013-ig történő megszüntetése, valamint a fenntartható államháztartási egyenleghez való visszatérés céljából a 2009. és 2010. évi expanzív költségvetési irányvonalat 2011-től jelentős költségvetési szigoroknak kell követnie.
- (6) Az aktualizált programban 2010-re meghatározott költségvetési célkitűzésként a GDP 6,1 %-át kitevő hiány szerepel. A programban tervezettek szerint a bevételi hányad 2009-hez képest GDP-arányosan 0,1 %-kal csökken, a kiadási hányad viszont várhatóan 1,1 %-kal nő. A program 2010-re vonatkozó költségvetési előrejelzése GDP-arányosan 0,2 %-kal jobb a 2010. évi költségvetési célkitűzésnél, és ebben a formában összhangban van a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott 2009. december 2-i tanácsi ajánlással. A program alapjául szolgáló optimistább makrogazdasági kilátások csak részben csapódnak le a költségvetési eredményben, főként annak következtében, hogy a növekedés a kisebb adóbevétel jelentő exportorientált szektorban koncentrálódik, valamint a GDP 0,1 %-át kitevő, 2009-ből eredő negatív bázishatás miatt. A 2010. évi strukturális egyenleg, azaz a ciklikusan kiigazított, az egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül számított egyenleg, a közösen elfogadott módszertannak megfelelően újraszámolva 2009-ben a GDP – 3,75 %-áról 2010-ben – 4,75 %-ára történő romlást mutat. A diszkrecionális intézkedések átfogó hatása 2010-ben elhanyagolható, mivel a magasabb diszkrecionális kiadásokhoz adóemelések társulnak. A strukturális egyenleg mindezek ellenére megfigyelt 2010-es romlását részben a magasabb kamatkidadások és a csökkenő gázbevételek, de leginkább az olyan különböző késleltetett hatások magyarázzák, mint például a növekvő munkanélküliség, amely a standard rugalmasság mellett a várhatónál magasabb kiadásokhoz és alacsonyabb adóbevételekhez vezet.
- (7) A program középtávú költségvetési stratégiájának fő célja, hogy a hiány 2013-ra a GDP 3 %-a alá csökkenjen. A program alapján pozitív növekedési kilátások esetén a konszolidáció 2011-ben kezdődne meg. Ez a cél alapvetően összhangban van az EUMSz. 126. cikkének (7) bekezdése alapján megfogalmazott ajánlással. A program ugyan megemlíti az arra vonatkozó kötelezettségvállalást, hogy további intézkedések meghozatalával tartják a 2013-as határidőt, de nem részletezi az intézkedések nagyságrendjét és jellegét. A programidőszak továbbá nem terjed ki 2013-ra. A program szerint a nominális költségvetési hiány 2011-ben (az előző évi 6,1 %-ról) a GDP 5 %-ára, 2012-ben pedig 4,5 %-ra javul. Az elsődleges egyenleg várhatóan hasonló pályán mozog. A 2012-re várt eredmény változatlan politika feltételezésére alapozott technikai eredménynek és nem célkitűzésnek tekintendő. A program költségvetési előrejelzései alapján az államháztartási egyenleg további, a GDP több mint 1,5 %-át kitevő nominális javulására van szükség 2013-ban ahhoz, hogy a hiány a GDP 3 %-a alá csökkenjen. Az (újraszámított) strukturális egyenleg a várakozások szerint 2010-ben a GDP – 4,75 %-ára romlik, majd ezt követően 2011-ben a GDP – 4 %-ára és 2012-ben a – 3,5 %-ára javul. A kormány költségvetési stratégiája 2011-ben főként a GDP megközelítőleg 0,5 %-át kitevő ösztönző csomag (részleges) visszavonásából, valamint a GDP 0,25 %-át (1,8 milliárd EUR-t) kitevő konszolidációs intézkedésekből áll. A bevételi hányad a javuló makrogazdasági környezet és az ösztönző csomag (részleges) visszavonása alapján várhatóan növekedik, míg a kiadási hányad várhatóan csökken a konszolidációs csomag, a javuló makrogazdasági környezet és az ösztönző csomag (részleges) visszavonása miatt. A program 2012 vonatkozásában változatlan politika feltételezése mellett a bevételi hányad emelkedését, valamint a kiadási hányad stabilizálódását mutatja. A program megerősíti a strukturális értelemben a GDP – 0,5 %-ának megfelelő költségvetési egyenleg elérését meghatározó új középtávú költségvetési célkitűzés melletti elkötelezettséget. Tekintettel a legfrissebb előrejelzésekre és az adósság szintjére, a középtávú célkitűzés megfelel a Paktum célkitűzéseinek. Mindazonáltal a program a programidőszakon belül nem tervezi az elérését.
- (8) A program 2010-re vonatkozó költségvetési előrejelzései megalapozottnak tűnnek, de a költségvetési eredmények 2011-ben és azt követően a vártnál rosszabbul alakulhatnak. Különösen, mivel a kormánynak a pénzügyi piacokat stabilizáló műveleteinek nagy része valószínűleg a teljes programidőszak során folytatódni fog, ez negatív hatást gyakorolhat a költségvetési célokra. Bár 2010-re vonatkozóan úgy tűnik, hogy az optimista makrogazdasági forgatókönyvet bőven ellensúlyozzák a program viszonylag óvatos bevételi előrejelzései, amelyek mellett akár a cél túlteljesítése is lehetséges, ez láthatóan nem érvényes a programidőszak fennmaradó részére. Továbbá 2011-től nem feltétlenül valószínűsíthető meg a konszolidációs intézkedésekhez kapcsolódó összes megtakarítás. Végezetül, a némileg optimista munkanélküliségi előrejelzések ismeretében a szociális juttatások a programban vártnál magasabbak lehetnek. A program nem magyarázza meg teljes mértékben a bevételi és a kiadási hányad változását sem 2012-re vonatkozóan, amikor a program – további intézkedések megvalósítása nélkül – a GDP 0,5 %-át kitevő egyenlegjavulást jelez. Az előrejelzés lényegében kedvező makrogazdasági és rugalmassági feltételezésekre épül. 2011 és 2012 vonatkozásában mindazonáltal meg kell jegyezni, hogy a holland hatóságok jelenleg végzik a költségvetés mélyreható felülvizsgálatát, amely további konszolidációs intézkedések alapjául szolgálhat, és az ajánlásnak megfelelően 2011-től segíthet megerősíteni az átlagos éves költségvetési kiigazítást, ami a vártnál jobb költségvetési eredményhez vezethet, habár még nem világos e további konszolidációs intézkedések nagyságrendje és jellege. A

holland költségvetési konszolidáció eddig viszonylag jó eredményeket mutatott fel és a jelenlegi helyzetben nem jelent további kockázatot.

ig a becslések szerint szűkítené a fenntarthatósági rést, és elfogadása az államháztartás fenntarthatóságának javítása irányába tett kezdőlépést jelentene.

- (9) A bruttó államadósság GDP-hez viszonyított aránya a Szerződés szerinti 2009-es referenciaérték felett volt, és a teljes programidőszak vonatkozásában növekvő tendenciát mutat. A becslések szerint az adósság 2009-ben az előző évi 58,2 %-hoz képest eléri a 62,3 %-ot. Az adósságarány növekedése nagyrészt a költségvetési hiányból és a GDP-növekedés visszaeséséből ered, bár enyhítették a pénzügyi szektornak nyújtott kormányzati támogatás visszafizetését tükröző, jelentős pozitív SFA-tételek. Az adósságarány az előrejelzések szerint a programidőszakban GDP-arányosan további 10 %-kal növekszik, 2012-re elérve a 72,5 %-ot, amit főként a folyamatosan magas államháztartási hiány okoz. A bruttó államadósság mértékét jelentős kockázatok övezik, amelyek elsősorban (főként 2011-ben) a célzottnál magasabb hiány kockázatából, és – ami ennél is lényegesebb – másodsorban a pénzügyi szektornak nyújtott, jelenleg a GDP majdnem 14 %-át kitevő jelentős garanciákból erednek. A garanciák lehívása tovább növelné az adósságarányt. Másrészt, ha a pénzügyi intézmények (határidő előtt) visszafizetik a kormányzati támogatást, az jelentősen csökkenthetné az adósságarányt.
- (10) A középtávú adósságelőrejelzések, amelyek azt feltételezik, hogy a GDP-növekedés fokozatosan helyreáll a válság előtti tervezett mértékre és az adóhányad visszatér a válság előtti szintre, és amelyek magukban foglalják a népesség idősödésével kapcsolatos kiadások előre jelzett növekedését is, azt mutatják, hogy a programban tervezett költségvetési stratégia önmagában, változatlan politika mellett nem lenne elegendő az adósságráta 2020-ig történő stabilizálásához.
- (11) Az idősödésnek a költségvetésre gyakorolt hosszú távú hatása jóval erőteljesebb az uniós átlagnál, mind a nyugdíjkiadások, mind pedig a tartós ápolás-gondozás kiadásaiban viszonylag jelentős növekedése miatt. A középtávon magasabb elsődleges többlet biztosítása és az idősödéssel kapcsolatos kiadások előrevetített növekedésének megfékezésére irányuló strukturális reformok hozzájárulnának a Bizottság 2009. évi fenntarthatósági jelentésében⁽¹⁾ magasnak becsült, az államháztartás fenntarthatóságát övező kockázatok csökkentéséhez. A nyugdíjkorhatár javasolt, két évvel (65 évről 67-re) történő megemelése 2025-
- (12) Az 1994-ben bevezetett, tendenciákon alapuló költségvetési keret általánosságban hatékonynak és eredményesnek tekinthető⁽²⁾. E keret legfontosabb elemét a többéves kiadási korlátok és a független szervezetek – különösen a CPB – szerepe jelentik⁽³⁾. A keret négy évre terjed ki, és a Nemzeti Gazdaságpolitikai Elemzési Hivatal (CPB)⁽⁴⁾ által biztosított makrogazdasági forgatókönyvre épül, ami biztosítja ezen előrejelzések objektivitását és függetlenségét. Négy évre határoznak meg költségvetési célt, amelyhez alapul veszik az idősödéshez kapcsolódó költségvetési kihívásokat, valamint a Stabilitási és Növekedési Paktum követelményeit. Ezekből a költségvetési célokból származnak a költségvetési keret sarokkövét képező kiadási korlátok. A gyakorlatban megfelelően tiszteletben tartották a kiadási korlátokat. 2009 márciusában a kormány úgy döntött, hogy a ciklusérzékeny munkanélküliségi ellátások tekintetében megszünteti a kiadási korlátokat. Ez az intézkedés megakadályozta, hogy prociklikus költségvetés-csökkentést kelljen végrehajtani a növekvő munkanélküliség miatt, és az automatikus stabilizátorok – 2009-ben a GDP mintegy 0,3 %-ával történő – megerősödéséhez vezetett. A tendenciákon alapuló költségvetési keret alkalmazása úgy tűnik, hasznos volt a jelenlegi költségvetési helyzetben. A tendenciákon alapuló költségvetési keret a gazdaságélénkülés során is fontos hozzáadott értéket képvisel majd. Míg az automatikus stabilizátorok a várakozások szerint automatikusan javítják a költségvetési irányvonalat, a kiadási korlátok eszközként szolgálnak a kiadásnövekedés ellenőrzéséhez.
- (13) Az államháztartás minősége tekintetében Hollandia bizonyos területeken viszonylag jól teljesítő országnak tekinthető. Ez különösen igaz az állami infrastruktúra, az általános szolgáltatások és a költségvetési irányítás terén. A programban bejelentették az államháztartás minőségének további, a jobb szabályozás és az adminisztratív terhek csökkentése tekintetében való javítására irányuló szándékot. Az adminisztratív terhek tekintetében a programban meghatározott cél 2007-hez képest 25 %-os nettó csökkenés megvalósítása 2011-ig. A hatóságok jelenleg végzik a költségvetés mélyreható felülvizsgálatát, amely főleg a kiadási oldalra összpontosít, és célja a strukturális reformokhoz és a konszolidációs intézkedésekhez kapcsolódó döntéshozatali folyamat megkönnyítése. A bevételi oldalon a hatóságok egy külön tanulmányt készítenek az adórendszer felülvizsgálatához, amelynek célja egy olyan adórendszer kialakítása, amely a jövőben stabil bevételeket teremt a

⁽¹⁾ Az államháztartások fenntarthatóságáról szóló 2009. november 10-i tanácsi következtetésekben „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

⁽²⁾ Lásd például: IMF, 2001a, Code of good practices on fiscal transparency és OECD, 2002, Best practices for budget transparency, OECD journal on budgeting.

⁽³⁾ Lásd még: IMF (2005) 05/225. országjelentés és az Európai Bizottság (2007) Államháztartások a gazdasági és monetáris unióban, 2007. és Bos, F., „the Dutch fiscal framework: history, current practice and the role of the CPB”, CPB document 150, Netherlands Bureau for Economic Policy Analysis, Hága, 2007. július.

⁽⁴⁾ A Nemzeti Gazdaságpolitikai Elemzési Hivatal, ismertebb nevén Centraal Planbureau (CPB) egy független kormányzati előrejelzőszekkel foglalkozó intézmény.

gazdaság minimális megzavarása és a költségek lehető legméltányosabb megosztása mellett. Ez a felülvizsgálat közép- és hosszú távon tovább fokozhatja az államháztartás minőségét.

(14) Összességében a programban 2010-re és 2011-re felvázolt költségvetési stratégia összhangban van a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott tanácsi ajánlásokkal. Ebben a formában és figyelembe véve a fent említett kockázatokat, úgy tűnik, hogy 2012-től viszont a költségvetési stratégia nincs összhangban a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott tanácsi ajánlásokkal, különösen, mivel 2013 nincs benne a programidőszakban. A program költségvetési előrejelzései – részben a jobb makrogazdasági forgatókönyvet tükrözve – különösen 2010 vonatkozásában valamelyest jobbakká a 2010. évi költségvetésben szereplőknél, és kiegyensúlyozott kockázatok övezik. A program a 2011–2012-es időszakokra a GDP 0,75 %-ának megfelelő, szűk átlagos éves költségvetési kiigazítást tervez, amelyet a fent említett kockázatok öveznek. 2011 tekintetében a program költségvetési előrejelzéseit konkrét konszolidációs intézkedések támasztják alá. Másrésztől a strukturális egyenleg 2012-re előrevetített változását (a GDP 0,5 %-a) nem támogatják további intézkedések, és a standard rugalmasság alkalmazásával sem magyarázható. Ez arra utal, hogy a 2011–2013-as időszakban a Tanács által javasolt, évente átlagosan a GDP 0,75 %-ának megfelelő költségvetési kiigazítás biztosításához további konszolidációs intézkedésekre van szükség, figyelembe véve azt is, hogy a program 2013-ra nem terjed ki. A programban szereplő, 2012-ben a GDP 4,5 %-ának megfelelő, inkább változatlan politika feltételezéséből levezetett, és nem célként meghatározott nominális államháztartási hiány azt jelzi, hogy a 2013-as határidő teljesítéséhez legalább a GDP 1,5 %-át kitevő további javulásra van szükség. A programnak az adósságra vonatkozó előrejelzései és a fent említett kockázatok fényében a jelenlegi költségvetési stratégia ahhoz sem elég, hogy a GDP-hez viszonyított adósságrátát újra csökkentő pályára állítsa. Bár a programban a kormány kifejezi amelletti elkötelezettségét, hogy további szakpolitikai intézkedéseket hoz annak érdekében, hogy a hiány 2013-ra a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaérték alá csökkenjen, a program nem tartalmaz arra vonatkozó utalást, hogy ezt hogyan érnék el.

(15) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program valamennyi előírt és a legtöbb nem kötelező adatot is biztosítja. A Tanács a 126. cikk (7) bekezdése alapján megfogalmazott 2009. december 2-i, a túlzott hiány megszüntetéséről szóló ajánlásaiban arra kérte továbbá Hollandiát, hogy a stabilitási programok aktualizált változataiban külön fejezetben számoljon be a tanácsi ajánlások végrehajtása terén tett előrelépésről. Hollandia részben eleget tett ennek az ajánlásnak. Különösen, a program nem terjed ki 2013-ra, a kiigazítási időszak utolsó évére.

Általános következtetésként megállapítható, hogy Hollandiát erősen sújtotta a válság, ami a 2009. évi költségvetési egyenlegnek a 2008-ban a GDP 0,7 %-át kitevő többletről a GDP

4,9 %-át kitevő hiányba átforduló hirtelen romlását okozta, elindítva a túlzott hiány esetén követendő eljárást. 2010-ben további romlás várható, főként különböző késleltetett hatások – például a növekvő munkanélküliség – miatt. A költségvetési ösztönzők ezt követő visszavonása és a konszolidációs csomag végrehajtása 2011-ben várhatóan javítani fogja a költségvetési egyenleget. 2012-ben a költségvetés javulása a változatlan politikát feltételező forgatókönyv nyomán ciklikus feltételekből adódik. A Szerződésben 60 %-ban meghatározott referenciaértéket 2009-ben túllépő adóssághányad várhatóan jelentősen megnövekszik a programidőszakban. A programban bemutatott kiigazítási pályát lefelé mutató kockázatok övezik, és 2011 után erőteljesebb konszolidációra lenne szüksége. A fő kockázatok az Tanács által ajánlott, a GDP szűk 0,75 %-át kitevő éves költségvetési kiigazítással kombinált optimista makrogazdasági feltételezésekhez kapcsolódnak. A programban szerepel egy azzal kapcsolatos kötelezettségvállalás, hogy a 2013-as határidő teljesítése érdekében további szakpolitikai intézkedések meghozatalára kerül sor. Mindazonáltal mivel a program nem terjed ki 2013-ra, nem lehetséges teljes körűen értékelni a költségvetési stratégiát. Ezért öröndetes lenne a túlzott hiány megszüntetését alátámasztó átfogó stratégia részletesebb ismertetése, különösen 2013 vonatkozásában. Az államháztartás fenntarthatóságát övező magas kockázatok csökkentéséhez hozzájárulna a közép-távon magas elsődleges többlet fenntartásának biztosítása és az idősödő népességhez kapcsolódó kiadások előre vetített növekedését megfékező reformintézkedések végrehajtása. A nemrég javasolt nyugdíjreform elfogadása esetén fontos kezdőlépésnek lenne tekinthető.

A fenti értékelés alapján, valamint figyelembe véve az EUMSZ 126. cikke alapján megfogalmazott 2009. december 2-i ajánlást, Hollandia felkérést kap arra, hogy:

- i. a mélyreható költségvetési felülvizsgálat keretében határozza meg a konszolidációt támogató, 2011-től és különösen az azt követő években végrehajtandó intézkedéseket, folytassa a konszolidációs erőfeszítések fokozását az ahhoz szükséges átlagos éves költségvetési kiigazítás biztosítása érdekében, hogy a hiány 2013-ra a GDP 3 %-a alá csökkenjen, és a programidőszak alatt a makrogazdasági és költségvetési kilátások javulásához kapcsolódó váratlan bevételeket fordítsa a hiánycsökkentés és a bruttó adósságrátának a referenciaérték irányába való csökkentése gyorsítására;
- ii. az idősödő népességhez kapcsolódó kiadások előre vetített növekedésének megfékezésére irányuló strukturális reformok végrehajtásával javítsa tovább az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát.

A Tanács felkéri továbbá Hollandiát, hogy szolgáljon további információkkal a későbbi évekre előirányzott konszolidációt alátámasztó irányvonalról és átfogó intézkedésekről, amint az információk hozzáférhetővé válnak, de legkésőbb a soron következő stabilitási programjának a túlzott hiány esetén követendő eljárásról szóló fejezetében.

A legfontosabb makrogazdasági és költségvetési előrejelzések összehasonlítása

		2008	2009	2010	2011	2012
Reál-GDP (%-os változás)	SP 2010. január	2,0	- 4	1,5	2	2
	BIZ 2009. november	2,0	- 4,5	0,3	1,6	n.a.
	SP 2008. november	2,25	1,25	2	2	n.a.
HICP-infláció (%)	SP 2010. január	2,2	1	1	1	1
	BIZ 2009. november	2,2	1,1	0,9	1,2	n.a.
	SP 2008. november	2,5	3,25	2	2	n.a.
Kibocsátási rés ⁽¹⁾ (a potenciális GDP %-ában)	SP 2010. január	2,6	- 2,7	- 2,3	- 1,9	- 1,8
	BIZ 2009. november ⁽²⁾	3,0	- 2,7	- 3,1	- 2,4	n.a.
	SP 2008. november	0,7	- 0,1	- 0,5	- 0,6	n.a.
Nettó külső finanszírozási képesség/igény (a GDP %-ában)	SP 2010. január	4,2	4,5	5,75	6,25	6,25
	BIZ 2009. november	3,9	2,7	2,7	3,6	n.a.
	SP 2008. november	8,5	9,5	7,5	8,0	n.a.
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	SP 2010. január	45,6	44,4	44,3	44,9	45,5
	BIZ 2009. november	46,6	44,8	44,8	45,1	n.a.
	SP 2008. november	46,6	46,3	46,1	46,3	n.a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	SP 2010. január	44,9	49,3	50,4	49,9	50,0
	BIZ 2009. november	45,9	49,5	50,9	50,7	n.a.
	SP 2008. november	45,4	45,1	45,3	45,2	n.a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. január	0,7	- 4,9	- 6,1	- 5,0	- 4,5
	BIZ 2009. november	0,7	- 4,7	- 6,1	- 5,6	n.a.
	SP 2008. november	1,2	1,2	0,8	1,1	n.a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	SP 2010. január	2,8	- 2,5	- 3,7	- 2,6	- 2,0
	BIZ 2009. november	2,8	- 2,3	- 3,7	- 3,1	n.a.
	SP 2008. november	3,4	3,3	2,9	3,1	n.a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg ⁽¹⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. január	- 0,8	- 3,4	- 4,8	- 3,9	- 3,5
	BIZ 2009. november	- 1,0	- 3,2	- 4,4	- 4,3	n.a.
	SP 2008. november	0,8	1,3	1,1	1,5	n.a.
Strukturális egyenleg ⁽³⁾ (a GDP %-ában)	SP 2010. január	- 0,6	- 3,8	- 4,8	- 3,9	- 3,5
	BIZ 2009. november	- 1,0	- 3,6	- 4,4	- 4,3	n.a.
	SP 2008. november	0,8	1,0	1,1	1,5	n.a.

		2008	2009	2010	2011	2012
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	SP 2010. január	58,2	62,3	67,2	69,6	72,5
	BIZ 2009. november	58,2	59,8	65,6	69,7	n.a.
	SP 2008. november	42,1	39,6	38,0	36,2	n.a.

Megjegyzések:

- (¹) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programokból, ahogy a Bizottság szolgálatai a programokban szereplő információk alapján újraszámították.
- (²) A 2008 és 2011 közötti időszakra vonatkozó 1,7 %, 1,1 %, 0,7 % és 0,9 %-os becsült potenciális növekedés alapján.
- (³) Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül. Az egyszeri és az egyéb átmeneti intézkedések a legújabb program és a Bizottság szolgálatainak 2009. novemberi előrejelzése alapján egyaránt a GDP 0,4 %-át teszik ki 2009-ben (hiánycsökkentők).

Forrás:

Stabilitási program (SP); a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.

A TANÁCS VÉLEMÉNYE

Egyesült Királyságnak a 2009/2010–2014/2015-ös időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramjáról

(2010/C 146/04)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 9. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel a Bizottság ajánlására,

a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

A KÖVETKEZŐ VÉLEMÉNYT FOGALMAZTA MEG:

- (1) A Tanács 2010. április 26-án megvizsgálta az Egyesült Királyságnak a 2009/2010–2014/2015-ös időszakra vonatkozó aktualizált konvergenciaprogramját.
- (2) A gazdasági és pénzügyi válság, amely több évi erőteljes gazdasági növekedés után 2007-ben kezdődött, összeségében mintegy 6 %-kal csökkentette a gazdaság kibocsátását, 2009 utolsó negyedévében viszont szerény fellendülés kezdett mutatkozni. A válságot olyan időszak előzte meg – részben hozzájárulva elmélyüléséhez –, amelyben a háztartások és a pénzügyi ágazat hitelfelvétele egyre nagyobb ütemben nőtt, így a gazdaság jelentős mértékben és tartósan függővé vált a nettó tőkebeáramlástól. A Bank of England a kibontakozó válságra agresszív programmal válaszolt, amelynek részeként többször csökkentette a kamatlábat, likviditási támogatásokat nyújtott a bankszektornak, valamint 2009 márciusától a pénzkinálat bővítését is bevetette („quantitative easing”). A pénzügyi rendszer stabilizálása céljából a kormány is jelentős beavatkozásokat hajtott végre, például komoly tőkeinjekciókkal, valamint betétbiztosítási és felelősségbiztosítási rendszerek kialakításával. A kormány az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban komoly költségvetési ösztönzőket alkalmazott, ami az automatikus stabilizátorok működésével és az eszközárak esésének a bevételekre gyakorolt hatásával együtt jelentősen rontotta az államháztartás egyenlegét. Az Egyesült Királyság államháztartásának fenntarthatóságában bekövetkezett romlást súlyosbította, hogy az elsődleges egyenleg már a válsághoz vezető időszakban is jelentős strukturális hiányt mutatott fel, ami miatt az államháztartási hiány a válság kibontakozásakor rövid időn belül jóval a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaérték fölé

szökött. Emiatt 2008. július 8-án megindult a túlzott hiány esetén követendő eljárás az Egyesült Királysággal szemben, majd a Tanács 2009. december 2-án kiadta az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSz.) 126. cikkének (7) bekezdése szerinti legújabb ajánlását, amelyben a hiány 2014/2015-ig való kiigazítására szólította fel az országot. Az Egyesült Királyság gazdaságára a következő években az alábbi fő kihívások megoldása vár: stabilizálni kell az államháztartást egy olyan helyzetben, amikor a lakosság folyamatosan az adósságállományának a csökkentésére törekszik; megfelelő szintre kell hozni a továbbra is sérülékeny pénzügyi rendszer hitelkibocsátását, mivel sok hitelintézet csökkentette hitelezési tevékenységét; a termelőkapacitást az exportképes kibocsátás előállítására kell átirányítani, ezzel tartósan javítva a külső egyenleget.

- (3) Bár a tényleges GDP-nek a válság során megfigyelt csökkenése jórészt ciklikus, a válság a potenciális kibocsátás szintjére is negatív hatással volt. Emellett a válság a beruházások visszaesése és a hitelhez jutás nehézségei révén középtávon is befolyásolhatja a potenciális növekedést. A gazdasági válság hatása továbbá súlyosbítja a népesség idősödése által a potenciális kibocsátásra és az államháztartás fenntarthatóságára gyakorolt negatív hatásokat. Ennek ismeretében a potenciális növekedés támogatása céljából elengedhetetlen a strukturális reformok ütemének felgyorsítása. Az Egyesült Királyság esetében különösen fontos, hogy reformokkal javítsák a munkaerő képzettségét és fokozzák a termelékenységet.
- (4) A program két makrogazdasági forgatókönyvet tartalmaz: egy központi forgatókönyvet és egy sokkal óvatosabb alternatív forgatókönyvet, amely a központi forgatókönyvben foglaltnál negyed százalékponttal alacsonyabb növekedési trenden alapul. Az államháztartási előrejelzések az alternatív forgatókönyvön alapulnak, amelyet az aktualizált konvergenciaprogram értékelése referencia-forgatókönyvnek tekint. A forgatókönyv szerint a GDP növekedési üteme 2010/2011-ben 2 %-ra élénkül, 2011/2012 és 2014/2015 között pedig évi 3,25 % lesz. A legújabb adatok alapján azonban úgy tűnik, hogy még ez az óvatos, 2009. december elején véglegesített forgatókönyv is túlzottan optimista növekedési feltételezéseken alapul, különösen 2010/2011 és 2011/2012 esetében ⁽²⁾. Az inflációs előrejelzés ugyanakkor reálisnak tűnik. A program nem tartalmaz számszerű árfolyam-előrejelzéseket, továbbá feltételezi, hogy a nettó export, a készletciklus és (2011-től) a belső – különösen az állóeszköz-beruházások iránti és a háztartások által generált – kereslet kedvezően hat majd a GDP növekedésére. Ezek a feltételezések lényegében megalapozottak. A nettó exportból várt növekmény megfelel a bizottsági előrejelzéseknek, noha a 2009 második felében tapasztalt negatív nettó export némiképp megkérdőjelezi megvalósulását. A háztartások költségeit két kockázati tényező csökkentheti: a rendelkezésre álló

⁽¹⁾ HL L 209., 1997.8.2., 1. o. Az ebben a szövegben említett dokumentumok az alábbi weboldalon érhetők el: http://ec.europa.eu/economy_finance/sgp/index_hu.htm

⁽²⁾ Az értékelés a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzését és más, azóta elérhetővé vált információkat is figyelembe vesz.

jövedelem növekedésének potenciális lassulása – többek között a munkaerőpiac elégtelen élénkülése miatt –, valamint a háztartások megtakarítási rátájának növekedése.

diszkracionális intézkedések nettó hatásától, ami arra utal, hogy a bevételi rugalmasságot összességében továbbra is összetételhatások tompítják.

(5) A program becslése szerint az államháztartás 2009/2010. évi hiánya a GDP 12,7 %-a lesz. A 2008/2009. évi 6,8 %-os hiányhoz képest jelentős romlás főként a válságnak az államháztartásra gyakorolt hatásával magyarázható. A becslések szerint az államháztartási bevételi hányad esése és a kiadási hányad növekedése 2009/2010-ben – a nominális GDP erős visszaesése miatti nevezőhatást kiigazítva – mintegy 45 %-kal, illetve 55 %-kal járult hozzá az államháztartási hiány romlásához. A gazdaság zsugorodásának államháztartási hatását felerősítette, hogy a recesszió komoly visszaeséssel párosult a pénzügyi és a lakáspiacon is, amelyek eddig fontos bevételi forrást képeztek. A 2009/2010. évi hiány növekedésének mintegy negyedét viszont az okozta, hogy a kormány az európai gazdaságélénkítési tervvel összhangban elfogadott egy ösztönző csomagot, amely a GDP 1,5 %-át tette ki, továbbá úgy határozott, hogy a gazdaság támogatása érdekében teljes mértékben engedélyezi az automatikus stabilizátorok működését. Az államháztartás helyzetének gyors romlása ugyanakkor súlyosan érintette az Egyesült Királyság azzal kapcsolatos lehetőségeit, hogy a költségvetés fenntarthatóságának biztosításával egyidejűleg lazítson a költségvetési politikán, emiatt minél gyorsabban javítani kell a költségvetés egyenlegét. A Tanács által szorgalmazott existenciális stratégiaival összhangban, valamint a túlzott hiány 2014/2015-ig történő megszüntetése és a fenntartható államháztartási egyenleghez való visszatérés céljából további jelentős költségvetési megszorításokat kell végrehajtani. A programban megfogalmazott konszolidációs tervek végrehajtása középtávon hozzájárul majd a fenntarthatósághoz és javítja a költségvetési pozíciót.

(6) Az aktualizált program szerint az éves államháztartási hiány 2010/2011-ben 0,6 százalékponttal csökken, a GDP 12,1 %-ára. A hiány mérsékelt javulása teljes egészében az államháztartási bevételek nominális értéken 6,5 %-osra tervezett növekedésén alapul, amelynek mintegy egyharmada annak köszönhető, hogy a hía kulcsát 2010 januárjától újból az ösztönzés előtti szintre emelik. Másfelől viszont az államháztartási kiadások továbbra is magas – noha a korábnál alacsonyabb – ütemben nőnek: az előző évhez képest nominális értéken mintegy 4,5 %-kal, reálértéken 2,25 %-kal lesznek magasabbak, így az előző évi GDP-arányos kiadási hányad változatlan marad. A 2010/2011-ben életbe lépő diszkracionális intézkedések, közöttük a 2008. novemberi előzetes költségvetési jelentésben és a 2009. áprilisban közzétett 2009-es költségvetésben bejelentettek, összességében a GDP mintegy 1 %-ának megfelelő mértékben fogják csökkenteni az államháztartási hiányt. A strukturális egyenleg, azaz a ciklikusan kiigazított, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül számított egyenleg, 2010/2011-ben a becslések szerint még kevésbé, a GDP 0,25 százalékának megfelelő mértékben fog javulni. A strukturális költségvetési hiány becslült javulása jelentősen elmarad az említett

(7) Bár a programban szerepelnek a 2010/2011-től végrehajtandó költségvetési konszolidáció tervei, az aktualizált program a költségvetési egyenlegre vonatkozóan nem tartalmaz olyan középtávú célkitűzést, amely az államháztartást fenntartható pályára állítaná⁽¹⁾. Ez nincs összhangban a Stabilitási és Növekedési Paktum követelményeivel. A program középtávú fiskális stratégiája jóval kevésbé ambiciózus, mint azt a 126. cikk (7) bekezdése értelmében a 2009. december 2-i tanácsi ajánlás javasolta, és nem felel meg annak az ajánlásnak sem, amely szerint a túlzott hiányt 2014/2015-ig a GDP 3 %-a alá kell csökkenteni.

A program előrejelzése szerint az államháztartási hiány 2014/2015-ben – a Tanács ajánlásában ezt jelölte ki határidőként az Egyesült Királyságnak a GDP-arányos hiány 3 % alá csökkentése céljából – a GDP 4,7 %-a lesz. A strukturális hiány 2010/2011 és 2014/2015 közötti éves átlagos javulása a becslések szerint – a Bizottság szolgálatai által a közös módszertannak megfelelően elvégzett újraszámítást követően – pusztán a GDP 1 %-át éri majd el, azaz – százalékponttal kevesebb lesz a Tanács által 2009. decemberben javasolt értéknél. Az államháztartási hiány 2011/2012 és 2014/2015 közötti mintegy 7,5 százalékpontos csökkenését mintegy 60 %-ban a kiadások növekedésének tervezett visszafogása eredményezi. Ezen időszakban az államháztartás elsődleges kiadásai a tervek szerint éves átlagban mintegy 1,5 %-kal nőnek, ami reálértéken 0,75 %-os éves átlagos csökkenésnek felel meg. A kiadási hányad 2011/2012 és 2014/2015 közötti esésének csaknem negyede a beruházási kiadások visszafogásának köszönhető. A bevétel növelésre irányuló diszkracionális intézkedések – mint például 2010 áprilisától egy további, legfelső jövedelemadó-kulcs bevezetése, valamint a társadalombiztosítási járulékok 2011 áprilisától tervezett emelése – mintegy 10 %-ban magyarázza a költségvetési hiány 2011/2012-től előre jelzett csökkenését, miközben az államháztartási hiány javulásának mintegy 30 %-a a program által várt ciklikus élénkülésnek köszönhető. A 2010. március 24-én beterjesztett 2010-es költségvetés a programban előre jelzettnél alacsonyabb szintre, a GDP 0,5 %-ára becsüli a 2009/2010-es hiányt, és ez a vártnál kedvezőbb eredmény hozzájárul a következő évek kisebb mértékű hiányához. A költségvetésben a teljes

⁽¹⁾ Az országspecifikus középtávú költségvetési célkitűzésnek három elemet kell figyelembe venni: i. azt az egyenleget, amely mellett az adóssághányad a referenciaértéknek (a GDP 60 %-a) megfelelő szinten stabilizálódik (a hosszú távú potenciális növekedés függvényében), ami költségvetési mozgásteret enged a viszonylag csekély adóssággal rendelkező tagállamok számára; ii. azokat a kiegészítő adósságcsökkentő intézkedéseket, amelyekkel a túlzott adóssághányaddal rendelkező tagállamok gyors előrelépést tehetnek a referenciaérték (a GDP 60 %-a) felé; és iii. annak a kiigazításnak egy részét, amely a népesség idősödésével összefüggő jövőbeli állami többletkiadások jelenértékének fedezéséhez szükséges.

programidőszakra vonatkozóan a GDP 0,1 %-ának megfelelő újabb költségvetési megszorító intézkedéseket jelentettek be, a 2014/2015-re tervezett hiány pedig a GDP 4,2 %-a.

- (8) A költségvetés akár az egész időszakban is rosszabbul alakulhat a programban előre jelzettel. A Bizottság szolgálatai 2009. őszi előrejelzésükben 2010/2011 és 2011/2012 tekintetében gyengébb gazdasági növekedésre számítanak, továbbá értékelésük alapján az Egyesült Királyság 2012/2013 és 2014/2015 közötti gazdasági növekedése valószínűleg nem éri el a programban feltételezett évi 3,25 %-ot. A programban feltételezett, markánsan kedvező makrogazdasági környezet miatt a program költségvetési előrejelzései kockázatokat rejtnek.

A 2011/2012-vel kezdődő időszak vártnál alacsonyabb gazdasági növekedése a program szerinti hiánycél túllépéséhez vezetne. A kormány középtávú konszolidációs programja főként az elsődleges kiadások soha nem látott mértékű visszafogására alapoz, de ezt a szándékot a 2011/2012 és 2014/2015 közötti évek vonatkozásában még nem támasztja alá minisztériumi szintű részletes kiadási tervekkel (ilyen tervek egyelőre csak a 2010/2011. pénzügyi év vonatkozásában léteznek). Az, hogy a program összesített kiadásokra vonatkozó felvevéseit nem támasztják alá minisztériumi szintű részletes kiadási korlátokkal, újabb bizonytalansági tényezőt jelent a program középtávú költségvetési tervére nézve. A költségek növekedésének az aktualizált program által középtávon előirányzott erőteljes visszafogásához jelentős hatékonyságjavulásra és a közzsféra prioritásainak átfogó átrendezésére van szükség. Az eddig soha nem látott mértékű, hosszabb időszakon át fenntartandó tervezett kiadáscsökkentés általánosságban is jelentős végrehajtási nehézségeket vet fel. Az Egyesült Királyság a pénzügyi szektort segítő beavatkozások eredményeként tekintélyes összegű függő kötelezettségeket vállalt fel. Asset Protection Scheme elnevezésű pénzügyi mentőcsomagjával a kormány a GDP csaknem 20 %-ának megfelelő mértékben vállalt kezességet a bankszektor kötelezettségeire. Bár az érintett hitelek és befektetések kockázatát igen nehéz felbecsülni, nem kizárt, hogy a program költségvetési kiadásokkal járhat, a-meny-nyi-ben a kormányzati segítség költségeit a jövőben nem sikerül teljes mértékben visszatéríteni. Mindez csökkentheti a költségvetési konszolidáció ütemét.

- (9) A bruttó államadósság 2009/2010-ben a becslések szerint a GDP 73 %-át teszi ki, szemben az előző évi 55,5 %-kal. Az adósságráta 2009/2010. évi növekedésének mintegy háromötöde az elsődleges egyenleg magas szintjével magyarázható, további csaknem 3,75 százalékpontos emelkedését pedig azok az SFA-tételek okozták, amelyekkel a bankok tőkeinjekcióit és a kereskedelmi pénzügyi intézményeknek nyújtott kölcsönöket finanszírozták. 2010/2011 és 2014/2015 között az adósságráta várhatóan további 18,25 százalékponttal emelkedni fog. A program szerint az utóbb említett időpontig az adósságráta a GDP mintegy 91,5 %-án stabilizálódik, mivel a magas nominális GDP-növekedés várhatóan ellentételezi majd az államadósság azon növekményét, amely köszönhető egyrészt a programidőszak végéig hiányt felmutató

elsődleges egyenlegnek és azon kamatfizetéseknek, amelyek a GDP arányában a 2009/2010. évi 2,25 %-ról 2013/2014-ben várhatóan csaknem 4 %-ra emelkednek. Az adósságráta programidőszak alatti alakulása szintén több kockázatot rejt magában. Kedvező fejlemény lehet, ha a kormány az államadósság csökkentésére tudja fordítani azon bevételeit, amelyek a pénzügyi szektorbeli beavatkozás eredményeként megszerzett banki részesedések eladásából folynak be. Az adósságráta kedvezőtlen alakulását főként a vártnál magasabb hiány valószínűségéből és a reálértéken alacsonyabb gazdasági növekedés miatti kedvezőtlen GDP-nevezőhatásból eredő kockázatok okozhatják; a globális vagy hazai piaci események miatt esetleg magasabb hitelfelvételi költségek hatása, tekintve az Egyesült Királyságban szokásos hosszú futamidőket, valószínűleg korlátozott lesz, noha nyilván nem lesz kedvező.

- (10) A középtávú adósság-előrejelzések, amelyek azt feltételezik, hogy a GDP-növekedés fokozatosan helyreáll a válság előtt tervezett mértékre és az adóhiányad visszatér a válság előtti szintre, és amelyek magukban foglalják a népesség idősejével kapcsolatos kiadások előre jelzett növekedését is, azt jelzik, hogy a programban tervezett költségvetési stratégia önmagában, változatlan politika mellett elégséges lesz a GDP-arányos adósságráta 2020-ig történő stabilizálásához.
- (11) A népességi idősejésének hosszú távú költségvetési hatása az EU átlagához közelít, de a programban becsült 2009. évi költségvetési egyenleg már e hatás figyelembevételével nélkül is kockázatot jelent az államháztartás fenntarthatóságára. Középtávon az elsődleges többletek és a strukturális reformok megvalósítása hozzájárulna az államháztartás fenntarthatóságával kapcsolatos kockázatok csökkentéséhez, amelyeket a Bizottság 2009. évi fenntarthatósági jelentése ⁽¹⁾ magasnak ítélte. A bruttó adósság rátája a programidőszak alatt végig a Szerződésben megállapított referenciaérték felett marad.
- (12) A parlament által 2010. február 10-én jóváhagyott, költségvetési felelősségről szóló törvény (Fiscal Responsibility Act) kötelező költségvetési tervet állapít meg az Egyesült Királyság hatóságai számára. A törvény meghatároz egy költségvetési konszolidációs tervet, amelyben előírja, hogy a kormány a 2009/2010-re előre jelzett csúcsertékhez képest négy év alatt a felére kell csökkentenie a GDP-arányos nettó finanszírozási igényt. A kormány a 2013/2014 vonatkozásában a törvény felhatalmazása alapján végrehajtási jogszabályban a GDP 5,5 százalékában kell maximálnia a hitelfelvételi igényt. A költségvetési konszolidációs terv előírja továbbá, hogy a kormány a

(1) Az államháztartások fenntarthatóságára vonatkozó, 2009. november 10-i következtetéseikben „a Tanács felhívja a tagállamokat, hogy a soron következő stabilitási és konvergenciaprogramjaik során irányítsák figyelmüket a fenntarthatóságot célzó stratégiákra”, továbbá „felkéri a Bizottságot, valamint a Gazdaságpolitikai Bizottságot és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottságot, hogy – a következő fenntarthatósági jelentéshez megfelelő időben – további módszereket dolgozzanak ki az államháztartások hosszú távú fenntarthatóságának értékeléséhez”, amelyet 2012-re terveznek.

a 2009/2010 és 2015/2016 közötti időszak minden évében csökkentenie kell a GDP-arányos hitelfelvételi igényt, és biztosítania kell, hogy a közzsféra GDP-arányos nettó adóssága 2015/2016-ban csökkenjen. A konkrét kiadásellenőrzés a több évet lefedő kiadási jelentések rendszerében történik, amely általános kiadási kereteket határoz meg, illetve az előre látható kiadások esetében rögzíti a minisztériumi szintű kiadási korlátokat. Az állami kiadásokat azonban nem mindig fogták vissza kellő határozottsággal, így a 2002/2003 és 2008/2009 közötti összes kiadások átlaga meghaladja a kiadási jelentésekben meghatározott eredeti célokat. A költségvetési felelősségről szóló törvény ezért azt is előírja, hogy a kormánynak (a parlament előtt) számot kell adnia arról, hogy miért nem sikerült a célok teljesítése. A célok elhibázásának kockázatát csökkentendő hasznos lenne megerősíteni azt a mechanizmust, amellyel értékelni lehet a célok megvalósíthatóságát, illetve létrehozni egy tartalék tervet, amelyet az alapul szolgáló feltevések és a makrogazdasági előrejelzések helytelensége esetén lehetne végrehajtani.

Noha a költségvetési felelősségről szóló törvény összességében előrelépésnek tekinthető, a benne meghatározott konszolidációs terv jóval kevésbé ambiciózus, mint azt a 126. cikk (7) bekezdése szerinti, 2009. december 2-i tanácsi ajánlás javasolta, és nem felel meg annak az elvárásnak sem, hogy a hiányt 2014/2015-ig a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaérték alá kell csökkenteni.

(13) A költségvetési kiadások arányának 2000 óta tartó, és az elmúlt években erőteljesebbé váló emelkedése rámutat, hogy az Egyesült Királyságban javítani kell az állami kiadások hatékonyságát és gazdaságosságát. A 2007. évi átfogó kiadási jelentés hároméves tárgyidőszakában (tehát 2008/2009 és 2010/2011 között) az Egyesült Királyság kormánya vállalta, hogy további intézkedésekkel a GDP 2,5 %-ának megfelelő költség-hatékonysági többlet-megtakarítást ér el. E megtakarítások mintegy ötödét a kormány még a 2007-es kiadási jelentés tárgyidőszakában el akarja érni, mivel a közzsferát vizsgáló egyéves működéshatékonysági program (OEP) eredményeiből megállapította, hogy a 2007/2008-as évhez képest 2013/2014-ig évente a GDP 1 %-ának megfelelő hatékonysági megtakarításra van lehetőség. Ugyanakkor fontos, hogy ezeket az ambiciózus és jól kidolgozott hatékonysági kezdeményezéseket a siker szempontjából is értékeljék, hiszen így igazolható, hogy emelik-e az államháztartás színvonalát, és korlátozzák-e a közkiadások mértékét. E tekintetben üdvözlőni kell, hogy a számvevőszék (National Audit Office) bejelentette a 2007. évi kiadási jelentésben szereplő megtakarítások vizsgálatára irányuló szándékát. Meg kell említeni még a Public Value Programme nevű kezdeményezést, amely a hatékonyság erőteljes javítására összpontosítva 2012/2013-ig évente a GDP mintegy 0,5 %-ának megfelelő megtakarítást kíván elérni az egészségügyi szektorban, ami különösen indokoltnak tűnik, mivel az Egyesült Királyságban – bizonyos részeredmények ellenére – az állami egészségügyi kiadások 2000 óta meredeken emelkednek a termelékenység pedig visszaesett.

(14) A programban felvázolt költségvetési stratégia 2010/2011 vonatkozásában – főként a konszolidáció megkezdése miatt – nagyjából megfelel a 126. cikk (7) bekezdése szerinti tanácsi ajánlásnak. 2011/2012-től kezdve azonban a költségvetési stratégia már nem felel meg a 126. cikk (7) bekezdése szerinti tanácsi ajánlásnak. Ki kell emelni különösen,

hogy az államháztartási hiány 2014/2015-ben – a Tanács 2009. decemberi ajánlásában ezt jelölte ki határidőként az Egyesült Királyság számára a túlzott hiány megszüntetésére – pusztán a program előrejelzése alapján is egyértelműen meg fogja haladni a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaértéket (4,7 % lesz), és a fent említett negatív kockázatok továbbra is fennállnak. Sőt, a tanácsi ajánlást követően a 2009. december 9-i előzetes költségvetési jelentésben bejelentett intézkedések a 2009. áprilisban elfogadott 2009. évi költségvetéshez képest a 2010/2011 és 2012/2013 közötti időszak tekintetében a költségvetési politika csekély lazítását eredményezik, ami ellentétes a Tanács ajánlásával, miszerint a kormánynak kerülnie kell az államháztartás romlásához hozzájáruló további intézkedéseket. A strukturális hiány 2010/2011 és 2014/2015 közötti éves átlagos javulása a becslések szerint – a Bizottság szolgálatai általi, közös módszertannak megfelelő újraszámítást követően – a GDP 1 %-át éri majd el, azaz 0,75 százalékponttal kevesebb lesz a Tanács által 2009. decemberben javasolt értéknél. A programban bemutatott adósság-előrejelzés és a fent említett kockázatok alapján elképzelhető, hogy a költségvetési stratégia nem lesz elégséges ahhoz, hogy a GDP-arányos adósságrátát csökkenő pályára állítsa.

(15) Ami a stabilitási és konvergenciaprogramok magatartási kódexében meghatározott adatszolgáltatási követelményeket illeti, a program az előírt és a nem kötelező adatok tekintetében néhány helyen jelentős mértékben hiányos⁽¹⁾. A túlzott hiány megszüntetéséről szóló 2009. december 2-i, a 126. cikk (7) bekezdése szerinti ajánlásában a Tanács arra is felkérte az Egyesült Királyságot, hogy a konvergenciaprogram aktualizálásában külön fejezetben tárgyalja a túlzott hiány megszüntetését biztosító költségvetési konszolidációs stratégia végrehajtásának terén tett előrelépéseket. Az Egyesült Királyság nem felelt meg teljes körűen ennek az ajánlásnak, bár a program tartalmazta a kért adatokat.

Összességében megállapítható, hogy a konvergenciaprogramban meghatározott költségvetési stratégia nem kellően ambiciózus és jelentős megerősítésre szorul annak érdekében, hogy összhangban legyen az EUMSZ. 126. cikkének (7) bekezdése szerinti, 2009. december 2-i tanácsi ajánlásokkal. Az automatikus stabilizátorok működése az eszközárak esésével és a költségvetési ösztönzéssel együtt jelentősen rontotta az Egyesült Királyság államháztartásának egyenlegét. Az államháztartás pozícióját még tovább rontotta, hogy az Egyesült Királyságban fennálló hiány már a válsághoz vezető időszakban is közel állt a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaérték túllépéséhez. A 2010/2011. évi restriktív politika megfelelőnek tekinthető. Ugyanakkor ahhoz, hogy a fenntartható államháztartási egyenleg helyreállítására szabott időkeretet hitelesnek lehessen tekinteni – a Stabilitási és Növekedési Paktumban meghatározottaknak megfelelően –, a jelenleg tervezettek túl további költségvetési megszorítások szükségesek. Az előre jelzett középtávú hiánycsökkentés nagyobb része a 2011/2012 és 2014/2015 közötti általános kiadási keret korlátozására épül, de bizonytalanságot okoz, hogy e célok alátámasztására nem határoztak meg részletes minisztériumi szintű kiadási korlátokat. Az Egyesült Királyság hatóságai által előre jelzett konszolidáció megvalósulását az is veszélyezteti, hogy a

⁽¹⁾ Különösen a munkaerőpiacra vonatkozó adatok hiánya nehezítette meg a kibocsátási réseknek a közös módszertanon alapuló újraszámítását.

		2008/ 2009	2009/ 2010	2010/ 2011	2011/ 2012	2012/ 2013	2013/ 2014	2014/ 2015
Államháztartási bevétel (a GDP %-ában)	KP 2010. jan. (4)	36,6	34,8	35,4	36,7	37,1	37,2	37,1
	BIZ 2009. nov.	41,9	38,4	39,2	39,8	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. dec.	36,7	35,5	36,6	37,3	37,7	38,0	n.a.
Államháztartási kiadás (a GDP %-ában)	KP 2010. jan. (4)	43,4	47,4	47,4	45,8	44,2	42,7	41,5
	BIZ 2009. nov.	49,0	51,2	51,5	50,3	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. dec.	42,2	43,7	43,7	42,9	42,1	41,4	n.a.
Államháztartási egyenleg (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	- 6,9	- 12,7	- 12,1	- 9,2	- 7,4	- 5,6	- 4,7
	BIZ 2009. nov.	- 6,9	- 13,0	- 12,5	- 10,7	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. dec.	- 5,5	- 8,2	- 7,1	- 5,6	- 4,4	- 3,4	n.a.
Elsődleges egyenleg (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	- 4,7	- 10,5	- 9,1	- 5,7	- 3,7	- 1,8	- 0,9
	BIZ 2009. nov.	- 4,8	- 11,0	- 9,6	- 7,5	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. dec.	- 3,4	- 6,4	- 4,5	- 2,6	- 1,4	- 0,3	n.a.
Ciklikusan kiigazított egyenleg (1) (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	- 6,9	- 10,8	- 10,3	- 8,0	- 6,8	- 5,5	- 4,9
	BIZ 2009. nov.	- 7,1	- 11,5	- 11,0	- 9,6	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. dec.	- 5,3	- 7,2	- 6,2	- 5,1	- 4,2	- 3,5	n.a.
Strukturális egyenleg (2) (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	- 6,2	- 10,5	- 10,3	- 8,0	- 6,8	- 5,5	- 4,9
	BIZ 2009. nov.	- 6,3	- 11,4	- 11,0	- 9,6	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. dec.	- 5,3	- 7,2	- 6,2	- 5,1	- 4,2	- 3,5	n.a.
Bruttó államadósság (a GDP %-ában)	KP 2010. jan.	55,5	72,9	82,1	88,0	90,9	91,6	91,2
	BIZ 2009. nov.	55,5	71,7	81,9	89,0	n.a.	n.a.	n.a.
	KP 2008. dec.	52,9	60,5	65,1	67,5	68,6	68,5	n.a.

Megjegyzések:

(1) Kibocsátási rések és ciklikusan kiigazított egyenlegek a programok szerint, ahogy a Bizottság szolgálatai a programokban szereplő információk alapján újraszámították.

(2) A 2008 és 2011 közötti időszakra vonatkozóan 1,5 %-os, 0,8 %-os, 0,8 %-os és 1,1 %-os becsült potenciális növekedés alapján.

(3) Naptári évre vonatkoztatott adatok.

(4) Az Egyesült Királyság programja az államháztartás bevételeiről és kiadásairól nem tartalmaz harmonizált ESA95-alapú adatokat. A táblázat adatai a 2009. évi előzetes költségvetési jelentés kiegészítő adatai között szereplő 2.7. táblázatból származnak. A 2011/2012 és 2014/2015 közötti évek esetében az államháztartás bevételi és kiadási adatait az állami szektor előrejelzéseinek adataiból származtatták.

(5) Ciklikusan kiigazított egyenleg, egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések nélkül. Egyszeri és egyéb átmeneti intézkedések a legújabb program alapján: a GDP 0,7 %-a 2008/2009-ben és 0,3 %-a 2009/2010-ben (hiánynövelő).

Fomás:

Konvergenciaprogram (KP); a Bizottság szolgálatainak 2009. őszi előrejelzése (BIZ); a Bizottság szolgálatainak számításai.

IV

(Tájékoztatások)

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEITŐL, SZERVEITŐL, HIVATALAITÓL ÉS
ÜGYNÖKSÉGEITŐL SZÁRMAZÓ TÁJÉKOZTATÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Euro-átváltási árfolyamok ⁽¹⁾

2010. június 3.

(2010/C 146/05)

1 euro =

Pénznem	Átváltási árfolyam	Pénznem	Átváltási árfolyam
USD USA dollár	1,2268	AUD Ausztrál dollár	1,4469
JPY Japán yen	113,74	CAD Kanadai dollár	1,2734
DKK Dán korona	7,4413	HKD Hongkongi dollár	9,5586
GBP Angol font	0,83570	NZD Új-zélandi dollár	1,7896
SEK Svéd korona	9,5210	SGD Szingapúri dollár	1,7223
CHF Svájci frank	1,4149	KRW Dél-Koreai won	1 469,46
ISK Izlandi korona		ZAR Dél-Afrikai rand	9,3434
NOK Norvég korona	7,8660	CNY Kínai renminbi	8,3768
BGN Bulgár leva	1,9558	HRK Horvát kuna	7,2620
CZK Cseh korona	25,750	IDR Indonéz rúpia	11 276,70
EEK Észt korona	15,6466	MYR Maláj ringgit	4,0061
HUF Magyar forint	275,20	PHP Fülöp-szigeteki peso	56,846
LTL Litván litász/lita	3,4528	RUB Orosz rubel	37,9828
LVL Lett lats	0,7085	THB Thaiföldi baht	39,969
PLN Lengyel zloty	4,0705	BRL Brazil real	2,2262
RON Román lej	4,1900	MXN Mexikói peso	15,6245
TRY Török líra	1,9317	INR Indiai rúpia	57,2550

⁽¹⁾ Forrás: Az Európai Központi Bank (ECB) átváltási árfolyama.

**HIVATALOS VIZSGÁLATI ELJÁRÁS LEZÁRÁSÁRÓL SZÓLÓ HATÁROZAT TAGÁLLAM
ÁLTALI VISSZAVONÁS UTÁN**

Állami támogatás – Németország

(az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107–109. cikke)

**A Bizottság közleménye az EUMSz. 108. cikkének (2) bekezdése szerint – bejelentés visszavonása
C 28/08 (ex N 345/06) számú állami támogatás – KKV-k számára nyújtott többletjuttatás a
Magdeburger Artolith GmbH (M.A.L.) javára**

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2010/C 146/06)

A Bizottság úgy határozott, hogy lezárja az említett intézkedésre vonatkozóan az EUMSz. 108. cikkének (2) bekezdése szerint, 2008. június 17-én kezdeményezett hivatalos vizsgálati eljárást ⁽¹⁾, tekintettel arra, hogy Németország 2010. február 25-én visszavonta a bejelentett intézkedést, és a továbbiakban eláll a támogatás-nyújtás szándékától.

⁽¹⁾ HL C 268., 2008.10.23., 23. o.

V

(Hirdetmények)

A VERSENYPOLITIKA VÉGREHAJTÁSÁRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

Összefonódás előzetes bejelentése
(Ügyszám COMP/M.5864 – Avnet/Bell Micro)

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2010/C 146/07)

2010. május 28-án a Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke szerint bejelentést kapott az Avnet Inc. (a továbbiakban: Avnet, Amerikai Egyesült Államok) által tervezett összefonódásról, amely szerint e vállalkozás részesedés vásárlása útján teljes irányítást szerez az EK összefonódás-ellenőrzési rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a Bell Micro Products Inc. (a továbbiakban: Bell Micro, Amerikai Egyesült Államok) felett.
- Az érintett vállalkozások üzleti tevékenysége a következő:
  - az Avnet esetében: elektronikus alkatrészek, számítógépes termékek és technológiai szolgáltatások forgalmazása,
  - a Bell Micro esetében: adattároló termékek és rendszerek, számítógépes termékek, perifériák és szoftverek forgalmazása, valamint hozzáadott értéket képviselő szolgáltatások nyújtása.
- A Bizottság előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett összefonódás az EK összefonódás-ellenőrzési rendelet hatálya alá tartozhat, a végleges döntés jogát azonban fenntartja.
- A Bizottság felhívja az érdekelt harmadik feleket, hogy az ügylet kapcsán esetlegesen felmerülő észrevételeiket nyújtsák be a Bizottságnak.

Az észrevételeknek a közzétételt követő 10 napon belül kell a Bizottsághoz beérkezniük. Az észrevételeket a COMP/M.5864 – Avnet/Bell Micro hivatkozási szám feltüntetésével lehet eljuttatni a Bizottsághoz faxon (+32 22964301), e-mailben a COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu címre, vagy postai úton a következő címre:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

---

(1) HL L 24., 2004.1.29., 1. o. (EK összefonódás-ellenőrzési rendelet).

Összefonódás előzetes bejelentése
(Ügyszám COMP/M.5814 – CVC/Univar Europe/Eurochem)
(EGT-vonatkozású szöveg)
(2010/C 146/08)

1. 2010. május 28-án a Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke szerint bejelentést kapott a végső soron a CVC Capital Partners SICAV-FIS S.A. (a továbbiakban: CVC, Luxemburg) által kezelt alapok irányítása alá tartozó Univar Europe Holdings B.V. (a továbbiakban: Univar, Hollandia) által tervezett összefonódásról, amely szerint e vállalkozás részesedés vásárlása útján teljes irányítást szerez az EK összefonódás-ellenőrzési rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében az Eurochem Holding B.V. (a továbbiakban: Eurochem, Hollandia) felett.
2. Az érintett vállalkozások üzleti tevékenysége a következő:
  - a CVC esetében: befektetési tanácsadás befektetési alapok számára és/vagy befektetések kezelése befektetési alapok nevében,
  - az Univar esetében: vegyipari termékek forgalmazása,
  - az Eurochem esetében: vegyipari termékek forgalmazása.
3. A Bizottság előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett összefonódás az EK összefonódás-ellenőrzési rendelet hatálya alá tartozhat, a végleges döntés jogát azonban fenntartja.
4. A Bizottság felhívja az érdekelt harmadik feleket, hogy az ügylet kapcsán esetlegesen felmerülő észrevételeiket nyújtsák be a Bizottságnak.

Az észrevételeknek a közzétételt követő 10 napon belül kell a Bizottsághoz beérkezniük. Az észrevételeket a COMP/M.5814 – CVC/Univar Europe/Eurochem hivatkozási szám feltüntetése mellett lehet eljuttatni a Bizottsághoz faxon (+32 22964301), e-mailben a COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu címre, vagy postai úton a következő címre:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o. (EK összefonódás-ellenőrzési rendelet).

Összefonódás előzetes bejelentése**(Ügyszám COMP/M.5854 – Total Group/HIPS & GPPS business of Polimeri)****(EGT-vonatkozású szöveg)**

(2010/C 146/09)

1. 2010. május 26-án a Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ 4. cikke szerint és a 4. cikk (5) bekezdése alapján tett betérjesztést követően bejelentést kapott a Total Group (a továbbiakban: Total, Franciaország) csoporthoz tartozó Total Petrochemicals Feluy S.A. (a továbbiakban: TPF, Belgium) által tervezett összefonódásról, amely szerint e vállalkozás eszközvásárlás útján részleges irányítást szerez az EK összefonódás-ellenőrzési rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a Polimeri Europa Benelux S.A. (a továbbiakban: Polimeri, Belgium) polisztirol gyártósorokból álló (és a HIPS- és GPPS-üzletághoz kapcsolódó), a belgiumi Feluyban található része (a továbbiakban: a megcélzott üzletág) felett.

2. Az érintett vállalkozások üzleti tevékenysége a következő:

— a TPF esetében: polimer-termékek (polietilén, polipropilén, polisztirol) gyártása,

— a megcélzott üzletág esetében: polisztirol gyártása.

3. A Bizottság előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett összefonódás az EK összefonódás-ellenőrzési rendelet hatálya alá tartozhat, a végleges döntés jogát azonban fenntartja.

4. A Bizottság felhívja az érdekelt harmadik feleket, hogy az ügylet kapcsán esetlegesen felmerülő észrevételeiket nyújtsák be a Bizottságnak.

Az észrevételeknek a közzétételt követő 10 napon belül kell a Bizottsághoz beérkezniük. Az észrevételeket a COMP/M.5854 – Total Group/HIPS & GPPS business of Polimeri hivatkozási szám feltüntetése mellett lehet eljuttatni a Bizottsághoz faxon (+32 22964301), e-mailben a COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu címre, vagy postai úton a következő címre:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o. (EK összefonódás-ellenőrzési rendelet).

Összefonódás előzetes bejelentése
(Ügyszám COMP/M.5871 – KKR/Triton/Ambea)

Egyszerűsített eljárás alá vont ügy

(EGT-vonatkozású szöveg)

(2010/C 146/10)

1. 2010. május 26-án a Bizottság a 139/2004/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 4. cikke szerint bejelentést kapott a KKR & Co. L.P. (a továbbiakban: KKR, USA), valamint a Triton befektetésialap-csoporthoz (a továbbiakban: Triton, Jersey) tartozó Triton Managers III Limited és TFF III Limited (a továbbiakban együttesen: Triton Fund III, Jersey) által tervezett összefonódásról, amely szerint e vállalkozások részesedés vásárlása útján közös irányítást szereznek az EK összefonódás-ellenőrzési rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében az Ambea AB (a továbbiakban: Ambea, Svédország) felett.
2. Az érintett vállalkozások üzleti tevékenysége a következő:
  - a KKR esetében: vagyonkezeléssel kapcsolatos szolgáltatások állami és magánpiaci befektetők részére,
  - a Triton esetében: magántőke-befektetési alap,
  - az Ambea esetében: egészségügyi és gondozási szolgáltatások Svédországban, Finnországban és Norvégiában.
3. A Bizottság előzetes vizsgálatára alapozva megállapítja, hogy a bejelentett összefonódás az EK összefonódás-ellenőrzési rendelet hatálya alá tartozhat, a végleges döntés jogát azonban fenntartja. A Bizottság az EK összefonódás-ellenőrzési rendelet ⁽²⁾ szerinti egyes összefonódások kezelésére vonatkozó egyszerűsített eljárásról szóló közleménye szerint az ügyet egyszerűsített eljárásra utalhatja.
4. A Bizottság felhívja az érdekelt harmadik feleket, hogy az ügylet kapcsán esetlegesen felmerülő észrevételeiket nyújtsák be a Bizottságnak.

Az észrevételeknek a közzétételt követő 10 napon belül kell a Bizottsághoz beérkezniük. Az észrevételeket a COMP/M.5871 – KKR/Triton/Ambea hivatkozási szám feltüntetése mellett lehet eljuttatni a Bizottsághoz faxon (+32 22964301), e-mailben a COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu címre, vagy postai úton a következő címre:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ HL L 24., 2004.1.29., 1. o. (EK összefonódás-ellenőrzési rendelet).

⁽²⁾ HL C 56., 2005.3.5., 32. o., (egyszerűsített eljárásról szóló közlemény).

EGYÉB JOGI AKTUSOK

EURÓPAI BIZOTTSÁG

TÁJÉKOZTATÓ – NYILVÁNOS KONZULTÁCIÓ

Ukrajna földrajzi jelzései

(2010/C 146/11)

Az Ukrajnával kötendő szabadkereskedelmi megállapodásról zajló tárgyalások keretében mérlegelik, hogy az Európai Unióban földrajzi jelzésként oltalmat élvezzenek az alább meghatározott, Ukrajnában „az árucikkek eredetmegjelölésére vonatkozó jogok védelméről szóló 752-XIV. törvényben” regisztrált megnevezések.

A Bizottság felhívja a tagállamokat és a harmadik országokat, valamint a valamely tagállamban vagy harmadik országban lakóhellyel, illetve székhellyel rendelkező, jogos érdekekkel bíró jogi és természetes személyeket, hogy a szóban forgó oltalom elleni kifogásaikat megfelelően indokolt nyilatkozat benyújtásával terjesszék be.

A kifogást tartalmazó nyilatkozatoknak e közzététel napjától számítva két hónapon belül kell beérkezniük a Bizottsághoz. A kifogást tartalmazó nyilatkozatokat a következő e-mail címre kell elküldeni: AGRI-B3-GI@ec.europa.eu

A Bizottság a kifogást tartalmazó nyilatkozatokat csak akkor vizsgálja meg, ha azok a fenti határidőn belül érkeznek be, és bizonyítják, hogy az oltalomra javasolt név:

1. ütközik valamely növény- vagy állatfajta nevével, és ezáltal alkalmas arra, hogy a termék tényleges származása tekintetében megtéveszse a fogyasztókat;
2. azonos alakú vagy részben azonos alakú valamely, a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló 1234/2007/EK tanácsi rendelet (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet, amelybe felvételre került a borpiac közös szervezése) ⁽¹⁾ vagy a szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszereeléséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról szóló 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ alapján az Európai Unióban már oltalmat élvező elnevezéssel, illetve valamely, a Közösség és az alábbi országok között megkötött megállapodásokban már szereplő elnevezéssel:

— Albán Köztársaság (a Tanács 2006. június 12-i 2006/580/EK határozata ⁽³⁾ az egyrészről az Európai Közösség és másrészről az Albán Köztársaság közötti, a kereskedelemről és a kereskedelemmel kapcsolatos ügyekről szóló ideiglenes megállapodás aláírásáról és megkötéséről – 3. jegyzőkönyv egyes borokra vonatkozóan kölcsönös preferenciális kereskedelmi engedmények létrehozásáról, a borok, szeszes italok és az ízesített borok megnevezéseinek kölcsönös elismeréséről, oltalmáról és ellenőrzéséről),

— Ausztrália (a Tanács 1994. január 24-i 94/184/EK határozata ⁽⁴⁾ az Európai Közösség és Ausztrália közötti, a borkereskedelemről szóló megállapodás megkötéséről),

⁽¹⁾ HL L 299., 2007.11.16., 1. o.

⁽²⁾ HL L 36., 2008.2.13., 16. o.

⁽³⁾ HL L 239., 2006.9.1., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 86., 1994.3.31., 1. o.

- Bosznia-Hercegovina (a Tanács 2008. június 16-i 2008/474/EK határozata ⁽¹⁾ az egyrészről az Európai Közösség és másrészről Bosznia és Hercegovina között a kereskedelemről és kereskedelemmel kapcsolatos ügyekről szóló ideiglenes megállapodás megkötéséről – 7. jegyzőkönyv),
- Kanada (a Tanács 2003. július 30-i 2004/91/EK határozata ⁽²⁾ az Európai Közösség és Kanada közötti, a borok és a szeszes italok kereskedelméről szóló megállapodás megkötéséről),
- Chilei Köztársaság (a Tanács 2002. november 18-i 2002/979/EK határozata ⁽³⁾ egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Chilei Köztársaság közötti társulás létrehozásáról szóló megállapodás aláírásáról és egyes rendelkezéseinek ideiglenes alkalmazásáról),
- Horvátország (a Tanács 2001. december 3-i 2001/918/EK határozata ⁽⁴⁾ az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről a Horvát Köztársaság között létrejött stabilizációs és társulási megállapodás kereskedelmi vonatkozásainak a felek között az egyes borokra vonatkozó kölcsönös preferenciális engedményekről, a borelnevezések kölcsönös elismeréséről, oltalmáról és ellenőrzéséről, valamint a szeszes italok és ízesített italok megnevezésének kölcsönös elismeréséről, oltalmáról és ellenőrzéséről folytatott tárgyalások eredményének figyelembevételével történő kiigazításáról szóló kiegészítő jegyzőkönyv megkötéséről),
- Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság (a Tanács 2001. december 3-i 2001/916/EK határozata ⁽⁵⁾ az egyrészről az Európai Közösség, másrészről Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaság között létrejött stabilizációs és társulási megállapodás kereskedelmi vonatkozásainak a felek között az egyes borokra vonatkozó kölcsönös preferenciális engedményekről, a borelnevezések kölcsönös elismeréséről, oltalmáról és ellenőrzéséről, valamint a szeszes italok és ízesített italok megnevezésének kölcsönös elismeréséről, oltalmáról és ellenőrzéséről folytatott tárgyalások eredményének figyelembevételével történő kiigazításáról szóló kiegészítő jegyzőkönyv megkötéséről),
- Mexikó (a Tanács 1997. május 27-i 97/361/EK határozata ⁽⁶⁾ az Európai Közösség és a Mexikói Egyesült Államok között létrejött, a szeszes italok megjelölésének kölcsönös elismeréséről és oltalmáról szóló megállapodás megkötéséről),
- Montenegró (a Tanács 2007. október 15-i 2007/855/EK határozata ⁽⁷⁾ egyrészről az Európai Közösség és másrészről a Montenegrói Köztársaság között a kereskedelemről és kereskedelemmel kapcsolatos ügyekről szóló ideiglenes megállapodás aláírásáról és megkötéséről),
- Dél-Afrika (a Tanács 2002. január 21-i 2002/51/EK határozata ⁽⁸⁾ az Európai Közösség és a Dél-afrikai Köztársaság között létrejött borkereskedelemről szóló megállapodás megkötéséről és a 2002. január 21-i 2002/52/EK határozata ⁽⁹⁾ az Európai Közösség és a Dél-afrikai Köztársaság között létrejött szeszes italok kereskedelméről szóló megállapodás megkötéséről),
- Svájc (a Tanács és – a tudományos és műszaki együttműködésről szóló megállapodás tekintetében – a Bizottság 2002. április 4-i 2002/309/EK, Euratom határozata ⁽¹⁰⁾ a Svájci Államszövetséggel létrejött hét megállapodás megkötéséről, különös tekintettel az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a mezőgazdasági termékek kereskedelméről szóló megállapodásra – 7. melléklet),
- Amerikai Egyesült Államok (a Tanács 2005. december 20-i 2006/232/EK határozata ⁽¹¹⁾ az Európai Közösség és az Amerikai Egyesült Államok között a borkereskedelemről szóló megállapodás megkötéséről).

⁽¹⁾ HL L 169., 2008.6.30., 10. o.

⁽²⁾ HL L 35., 2004.2.6., 1. o.

⁽³⁾ HL L 352., 2002.12.30., 1. o.

⁽⁴⁾ HL L 342., 2001.12.27., 42. o.

⁽⁵⁾ HL L 342., 2001.12.27., 6. o.

⁽⁶⁾ HL L 152., 1997.6.11., 15. o.

⁽⁷⁾ HL L 345., 2007.12.28., 1. o.

⁽⁸⁾ HL L 28., 2002.1.30., 3. o.

⁽⁹⁾ HL L 28., 2002.1.30., 112. o.

⁽¹⁰⁾ HL L 114., 2002.4.30., 1. o.

⁽¹¹⁾ HL L 87., 2006.3.24., 1. o.

3. félvezetheti a fogyasztót a termék valódi mibenlétének vonatkozásában, figyelemmel valamely védjegy hírnevére, elismertségére és használatának időtartamára;
4. bejegyzése veszélyezteti egy részben vagy egészben azonos elnevezés vagy védjegy, illetve olyan termékek létét, amelyeket az ezen értesítés közzétételének napját megelőzően már legalább öt éven keresztül jogszerűen forgalmaztak;
5. olyan részletekkel tudnak szolgálni, amelyek alátámasztják, hogy az oltalom alá helyezendő elnevezés szokásossá vált elnevezésnek minősül.

A fent említett kritériumokat az Európai Unió területének vonatkozásában kell értékelni; e terület szellemi tulajdonhoz fűződő jogok esetében csak arra a területre (vagy azokra a területekre) vonatkozik, ahol az említett jogok védelem alatt állnak. Ezen elnevezések az Európai Unióban csak akkor kerülhetnek oltalom alá, ha az említett tárgyalások sikeresen lezárulnak, és jogi aktus kerül elfogadásra.

Mezőgazdasági termékek és élelmiszerek földrajzi jelzéseinek jegyzéke ⁽¹⁾

A termék besorolása (osztály)	Az Ukrajnában bejegyzett név	Latin betűs átírat
Bor	Сонячна Долина	Soniachna Dolyna (Soniachna Dolina)
Bor	Новий Світ	Novyj Svit (Novy Svet)

⁽¹⁾ A jelenleg folyó tárgyalások keretében az ukrán hatóságok által rendelkezésre bocsátott jegyzék. Kivonat az áruk eredetmegjelölésére vonatkozó jogok védelméről szóló, 1999. június 16-i 752-XIV. sz. törvény alapján összeállított ukrán földrajzijelzés-nyilvántartásból (<http://www.sdip.gov.ua>).

2010-es előfizetési díjak (áfa nélkül, rendes szállítási költségeket beleértve)

Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 100 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, nyomtatott kiadvány + éves CD-ROM	az EU 22 hivatalos nyelvén	1 200 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L sorozat, kizárólag nyomtatott kiadvány	az EU 22 hivatalos nyelvén	770 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, L + C sorozat, havi CD-ROM (összevont)	az EU 22 hivatalos nyelvén	400 EUR/év
A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványa (S sorozat), közbeszerzés és ajánlati felhívások, CD-ROM, heti 2 kiadvány	többnyelvű: az EU 23 hivatalos nyelvén	300 EUR/év
Az EU Hivatalos Lapja, C sorozat – versenyvizsga-kiírások	a vizsgakiírás szerinti nyelv(ek)en	50 EUR/év

Az *Európai Unió Hivatalos Lapjának*, amely az Európai Unió hivatalos nyelvein jelenik meg, 22 nyelvi változatára lehet előfizetni. Az L (jogsabályok) és a C (tájékoztatások és közlemények) sorozatot foglalja magában.

Valamennyi nyelvi változatra külön kell előfizetni.

A 920/2005/EK tanácsi rendelet értelmében, amelyet a Hivatalos Lap 2005. június 18-i L 156. száma tett közzé, és amely előírja, hogy az Európai Unió intézményei nem kötelesek minden jogi aktust ír nyelven is megszövegezni, illetve ezen a nyelven kihirdetni, az ír nyelven kiadott Hivatalos Lapok értékesítése külön történik.

A Hivatalos Lap Kiegészítő Kiadványára (S sorozat – közbeszerzés és ajánlati felhívások) történő előfizetés mind a 23 hivatalos nyelvi változatot magában foglalja egyetlen többnyelvű CD-ROM-on.

Kérésére az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* történő előfizetéssel a Hivatalos Lap különféle mellékleteit is megkaphatja. Az előfizetők a mellékletek megjelenéséről az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közölt „Az olvasóhoz” című közleménynek köszönhetően értesülnek.

A CD-ROM-formátumot 2010 folyamán DVD-formátum váltja fel.

Értékesítés és előfizetés

A különböző, térítés ellenében kapható kiadványokra – például az *Európai Unió Hivatalos Lapjára* – való előfizetés a Kiadóhivatal forgalmazó partnereitől szerezhető be. A forgalmazó partnerek listája a következő címen található:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_hu.htm

Az EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) közvetlen és ingyenes hozzáférést biztosít az Európai Unió jogához. Erről a honlapról elérhető az *Európai Unió Hivatalos Lapja*, valamint tartalmazza a szerződéseket, a jogszabályokat, a jogeseteket és az előkészítő dokumentumokat is.

További információt az Európai Unióról a <http://europa.eu> internetcímen találhat.

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU